YIL: 1 — SAYI: 7
16 ŞUBAT 1976
250 Kuruş

ilerici YURTSEVER gençlik

EMPERYALİZME, FAŞİZME, GERİCİLİĞE VE IRKÇILIĞA KARŞI SOSYALİST, DEMOKRATİK SOLCU, SOSYAL DEMOKRAT TÜM GENÇLER BİRLEŞMELİDİR.

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

HALKTAN YANA DEMOKRATİK BİR İKTİDAR İÇİN İLERİ!

MC iktidarının daha işbaşına geldiği günlerde, bütün ileri-ci - demokratik güçler, ülkemizin büyük bir tehlike ile karşı karşıya bulunduğunu, faşist tırmanışın hız kazanacağını belirtmişlerdi. 14 Ekim seçimleri işçi ve emekçi halkın anti - faşist özlemlerini açık seçik ortaya çıkarmış, anti - emperyalist, ilerici güçlerin direnişleri daha ileri düzeylere ulaşmıştı. Ekonomik ve sosyal istekler uğruna verilen yığınsal direnişler, politik nitelikler kazanmaktaydı. Ekonomik ve politik buhranın ağırlaştığı, sermayenin kitle tabanının daraldığı ve kendi iç bölünmelerinin derinleştiği bu koşullar da MC iktidarının olağan yöntemlerle işbaşında kalma olanakları son derece sınırlıydı. Dört koldan kurulan MC, işbirlikçi büyük burjuvazinin politik planda gerçekleştirilmiş bir ittifakıydı; ama MC içinde yeralan partilerin dayandıkları sermaye çevreleri arasındaki çıkar çatışmaları onların bütünleşmelerini imkansız kılacak bir derinlik taşımaktaydı. Kaldı ki MC, hem politik düzeyde ve hem de tabanda sermayenin bütün kesimlerini temsil etmekteydi.

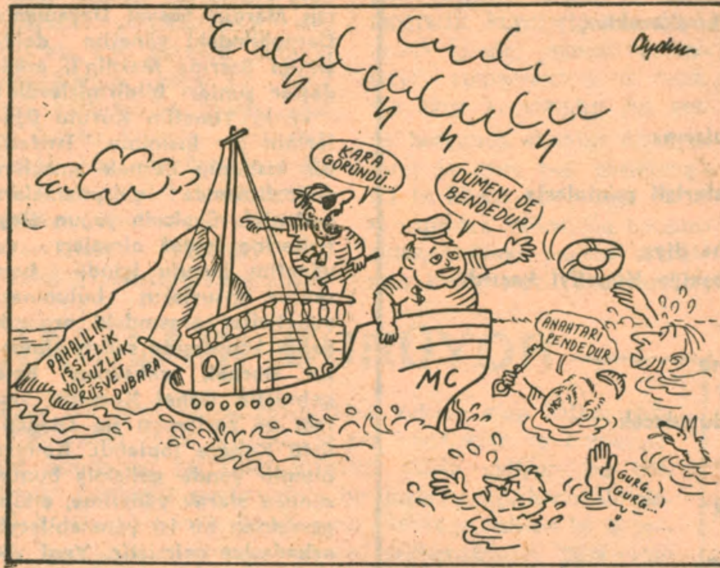
Ekonomik buhranın yoğunlaşması, sermayenin kendi iç bölünmesinin derinleşmesi, kitlelerin artan sosyal politik çıkışları karşısında, burjuvazinin en gerici, en şöven kesimleri, NATO'cu, militarist çevreler 12 Mart faşizminin, yeni bir faşist dönem özlemini çekmekteydiler. Onlara göre grev ve direnişler ekonomiyi tahrip ediyor, huzuru bozuyor ve huzurun bozulduğu oranda da yeni yatırımlar gerçekleşemiyordu!

Gerçekte ise kârlarını daha da artırmanın yollarını aramaktaydılar; bu yol ise, demokrasinin (şu sınırlı şekliyle olsa bile) ortadan kaldırılmasından, bütün anayasal - demokratik kurumların tahrip edilmesinden, işçi ve emekçi sınıfların zapt-ü rapt altına alınmasından geçmekteydi. 12 Mart döneminde grev sayısının azaldığını, buna karşılık lokavt uygulamalarının yaygınlaştığını, reel ücretlerde hızlı bir düşüş kaydedilirken işçi sınıfı üzerindeki sömürü oranının yükseldiğini onlar herkesten daha iyi bilmekteydiler.

Faşist biçimli MC iktidarı, ayakta kalabilmek, işbirlikçi büyük burjuvazinin zulüm ve egemenliğini sürdürebilmek için anti - demokratik yöntemlere, baskı ve teröre başvurmak zorundaydı. Nitekim bütün yurt düzeyinde kanlı olaylar, cinayetler, tertipler birbirini kovalamaya başladı. MC'nin «vurucu bir güç» olarak kullandığı MHP komandoları, üniversite ve yurtlarda, sokak ve alanlarda ilerici öğrencilere karşı pusular kurdu; cinayetler işlendi; bir yandan da Çumitaş'da, Tariş'de, Sungurlar'da, Seydişehir'de olduğu gibi faşist zorbalık işçi sınıfının içine sokulmaya çalışıldı. Ve kuşkusuz asıl amaç, işçi sınıfının bütün ilerici - demokratik güçlerle birlikte yürüttüğü ulusal örgürlük ve demokrasi mücadelesinin yok edilmesiydi.

Bütün bu zorbalıklara rağmen dört başlı MC iktidarı, politik bakımdan henüz yeterince sağlamlaşmış değildi. «Anarşinin ezilmesi», «devletin ülkesiyle ve miletiyle bölünmezliği» adına birde sıkıyönetim ilan edebildiği takdirde, MC iktidarı kendini politik yönden iyice teçhiz etmiş olacaktı. Üstelik bu koşullarda özledikleri

(Devamı 11. sayfada)

başyazı

GENÇLİK HAREKETİNDE DURUM

Bütün toplumsal kesimlerin olduğu gibi, gençlik kitlelerinin de sınıf mücadelesindeki etkinlikleri, onların örgütlülük dereceleriyle doğrudan bağlantılıdır. Örgütlülük, kuşkusuz tek başına yeterli değildir; gençlik hareketinin politik düzeyde izlediği çizginin, hedef ve yönelimlerinin açıklıkla belirtilmesi gerekir. Örgütlü olmıyan, hedef ve yönelimleri açıklıkla belirtilmiyen gençlik hareketleri, sağlam ve kalıcı başarılar elde edemedikleri gibi, çoğu kez gericiliğin, açık ya da gizli tuzaklarına düşmekten de kendilerini kurtaramazlar.

Ülkemizde gençliğin bütün bölümleriyle örgütlenmesi, bütün ilerici gençliğin güç ve eylem birliği henüz çözümlenememiş sorunlar olarak karşımızda duruyor. Örgütsel dağınıklık ve birbirinden kopuk eylemler süregeliyor.

(Devamı 11. sayfada)

ZAMLAR, GERİCİ MC İKTİDARININ EKONOMİK POLİTİKASININ SONUCUDUR

Uluslararası Para Fonu ve Dünya Bankası yetkilileri Türkiye'de kol geziyor. Emperyalist dünyanın iktisat uzmanları Türk parasının değerinin düşürülmesi için baskı yapıyorlar. Bir yandan MC iktidarına, zam uygulamaları ve enflasyon için öneriler sunarken, öte yandan da tüm kapıları yabancı tekellere açmak için yeni planlar hazırlamaktadırlar.

İktidar, seçim kaygularıyla zamları ertelemeye çalışmakta. Ancak, enflasyon önünde durulmaz bir hal almıştır. Sanayicilerin ve ticaret çevresinin baskısıyla zamlar artık ertelenemez düzeye gelmiştir. Resmi rakamlarda bile enflasyon oranının % 25 - 30 olduğu açıklanmaktadır. Aslında zorunlu ihtiyaç maddelerindeki (gıda maddeleri, yakacak, ev kiraları) artış bu rakamın çok üzerindedir. Önümüzdeki günlerde yoğun zamlar birbirini kovalayacaktır. Traktör'e, elektrikli ev aletlerine, yurt dışı posta ücretlerine gelen zamlar zam fırtınasının habercileri. Petrol yakıtlarına zam sırada bekliyor.

Ülke ekonomisi, enflasyonun yolaçtığı zamlar ve zamların körüklediği enflasyonla, bir zam - enflasyon - zam fasit dairesine düşmüştür.

Ülkeyi saran zam furyasının yükü işçilerin, memurların, emekçi halkın sırtına binecektir. Memur maaşları yerinde

(Devamı 11. sayfada)

TÜRKİYE GENÇLİĞİNDEN HABERLER

TEK - BAD

Tüm İlerici ve Yurtseverler! Türkiye, ekonomik ve politik yönden dünya emperyalist sistemine bağımlı azgelişmiş kapitalist bir ülkedir. Bu gün ülkemizde, emperyalist tekellerle işbirliği içinde olan ve toprak ağalarıyla bütünleşmiş bulunan işbirlikçi büyük burjuvazi egemenlik sürmektedir.

Halkımızın 1920'lerde kanıyla, canıyla kovduğu emperyalizm, bugün Nato'su, Cento'su, ikili antlaşmalarla ve askeri üsleriyle, fabrikaları, bankaları ve maden işletmeleriyle, uzmanları ve eğitim kurumlarıyla ülkemize çöreklenmiştir.

Başta işçi sınıfımız ve onun yandaşları, emperyalizme karşı bağımsızlığı, faşizme karşı demokrasiyi, dünya savaşına karşı dünya barışını, toplumsal gericiliğe karşı toplumsal ilerleme istiyorlar ve bu uğurda geniş yığınsal eylemler yapıyorlar.

Böyle bir ortamda, her toplumsal tabaka örgütlenmek ve işçi sınıfı öncülüğünde örgütlü mücadele vermek zorundadırlar. Örgütlenmeye karşı çıkmak, bireysel mücadele yöntemlerine başvurmak, anarşizmdir. Bizler, Teknik Bilimler Araştırma Derneği «TEK-BAD» ı kurarken, öğrenci gençliğin bir kesimini bu mücadeleye örgütlü olarak sokmak amacından yola çıktık. İLERİCİ, YURTSEVER, DEMOKRAT arkadaşları, akademik - demokratik taleplerinden hareketle, işçi sınıfı bilimi doğrultusunda yönlendirmeyi amaçlıyoruz.

Her okul bünyesinde kurulacak ve kurulan birim derneklerinin oluşturacağı federasyon, öğrenci gençliğin, dağınıklıktan kurtulması ve doğru çalışma ilkeleri ışığında yığınsal bir niteliğe gelmesi demektir.

— 1472 SAYILI YASAYA HAYIR.

— Üniversite yüksek okul ayrımı kalkmalıdır.

— Demokratik üniversite mücadelesinde İLERİ.

— Üretime dönük eğitim için İLERİ.

— 18 yaşa oy hakkı verilmelidir.

Teknik Bilimler Araştırma Derneği
(TEK - BAD)
Adına, BAŞKAN
MUZAFFER BERBEROĞLU

YAŞASIN, TÜRKİYE - YUNANİSTAN GENÇLİĞİNİN DAYANIŞMASI

Atina 22/1/976

Sevgili Kardeşlerim

Ben 1956'da İstanbul'da doğdum. Dünyaya Türk yurttaşı bir rum olarak geldim. Onsekiz yılımı İstanbul'da geçirdim. Liseyi bitirdikten sonra yüksek öğrenim için Atina'ya geldim. Bunca senelik İstanbul hayatım boyunca birçok olaylar bana gerçekleri öğretti. Türkiye gerçekleri ile daima ilgileniyorum.

İsmimi açıklamıyorum. Belki orada bulunan arkadaş ve tanıdıkların başlarına belâ açarım boşu boşuna. Anlarsınız siz bunları.

Bu mektupla beraber son olarak yazdığım şiirimi de yolluyorum. Bu bir şiirden çok bir duygudur. Yusuf'a bir mektup da olabilir bu şiir. Bütün ezilen insanlar gibi Yusuf'un çektiklerini de hissettim. Şiirin kendisinden çok önemli olan duygudur. Bir insanın duyduğu sevgi ve acının ifadesi.

Samimi ve kardeşlik dolu sevgilerimle
N. T. K.

YUSUF'A MEKTUP

Kardeşim Yusuf'a
Hücrenin kapısını açık unutacaklar,
Tomsonlarını belki defalarca bırakacaklar,
şöyle divanın üstüne
Kaybolacak ortadan aniden
nöbet tutan jandarmalar
ve bütün diğer «koruyucuların»
Kaçmalısın sen ki,
Santimlerce büyük ve gösterişli puntolarla
yazabilsinler gazetelerinde :
«Kızıllar komünisti kaçırdı» diye
«Satılmış vatan hainleri eşkiya Küpeliyi kaçırdı»
Belki yine bir sabah vakti
Uykudan atılırız
Kötü bir rüya görmüşcesine
«İntihar etti Küpeli» haberleri
Spikerin donuk sesinden duyulacak
Radyo ajanslarından.
Küpeliler intihar etmez:
Küpeliler öldürülse bile, ölmez
Biz bunu bileceğiz
Yarın yeni bir güneş doğacağını
bildiğimiz gibi.
Yusuf,
Belki sen göremiyeceksin
Uğruna savaştığın güneşi.
Çünkü yıpratırken seni hastalık
Doktorları gelecek teşhis koymaya.
«Hepside ipokrat yeminli doktorlar»
Ciddi ve bilinçli bir incelemeden sonra:
Ve robotları kıskandıracak şekilde
Bir ağızdan:
«Hiçbirşeyi yok»
diyecekler,
detirtecekler.
Kısacası öldürmeye koyuldular herifler seni.

N. T. K.

DEMOKRATİK ÖRGÜTLER ÜZERİNDE BASKILAR YOĞUNLAŞIYOR!

MC iktidarı, demokratik örgütlere karşı adeta bir savaş ilan etmiştir. Örgüt yöneticileri ve üyeler sürekli tutuklanmakta, dernek merkezleri aranmakta; tek kelimeyle bu örgütler işlemez hale getirilmeye çalışılmaktadır.

Bu anti - demokratik baskılara şimdi bir yenisi daha eklendi. Valilik kararıyla demokratik örgütlerin kapatılması girişimine başlandı. TÖB - DER'den yapılan açıklamaya göre, son iki ay içinde bu örgütün Güney, Konya, Fatsa, Rize şubeleri Valilik emriyle kapatılmıştır. Yine aynı şekilde Ankara ve İstanbul DDKD kapatılmış ve Lice depremi için toplanan paralara yasa dışı olarak el konulmuştur.

TÖB - DER Genel Başkanı Cemil Çakır, bu konuyu kamuoyuna duyuran açıklamasında ayrıca şöyle demektedir. «Faşist tırmanışa karşı en etkin mücadelenin kitle mücadeleleri olduğuna kesinlikle inanmaktayız. Bunun için yasaların sınırları içinde, faşist tırmanışa karşı birlikte mücadele verebileceğimiz demokratik kuruluşlarla ortak miting ve yürüyüşler düzenlemeyi kaçınılmaz görüyor; bu amaçla başlatılan örgütler arası çalışmalara ve ortaya konacak eylemlere bütün gücümüzle katılacağımızı halkımıza ve kamuoyuna duyururuz.»

67 ilin valisini bir çırpıda değiştiren MC iktidarı şimdi bunun somut meyvalarını toplamaya başlamıştır. Malatya valisi, 3 devrimci gencin katledilmesindeki bütün sorumluluğu MC ortaklarıyla birlikte sırtında taşımaktadır. Mardin'de, kaçakçı olduğu öne sürülen 5 yurttaşımızın sorgusuz, sualsiz katledilmesinden sorumlu olan da yine Validir. Ve MC'nin dümen suyunda giden Valiler, yurdun her yanında bir sıkıyönetim havası estirmektedirler. Bütün ilericiler, devrimciler, Derneklerin kapatılmasına karşı, Valilerce girişilen anti - demokratik baskılara karşı ortak mücadele vermelidirler.

MARDİN SOSYAL DAYANIŞMA DERNEĞİ

Olağanüstü Kongresi yapılan Mardin Sosyal Dayanışma Derneği'ndeki yönetim değişikliği üzerine Mardin'li arkadaşlar şunları bildirmişlerdir :

«Eski Yönetim Kurulu üyelerinin bir kısmının istifası; bir kısmının dernek amaçları doğrultusunda çalışmamaları nedeniyle üyelerin yoğun eleştirilerine hedef olmaları ve yönetim kurulu içinde bazı sekter unsurların bulunması yöneticiler arasındaki organik bağın kopmasına sebeb olmuştur. Dernek çalışamaz hale gelmiştir. Genel Kurulun isteği ve zorlaması ile Olağanüstü Kongre toplandı. Kongre olumlu yönde gelişmiş bunun sonucu olarak yönetime, etkin, gerçekten bu işi yönetebilecek arkadaşlar gelmiştir. Yeni yönetici arkadaşların, üyeler arasındaki sosyal dayanışmayı geliştireceklerine ve bu uğurdaki mücadelemizde başarıya ulaşacaklarından şüphemiz yoktur. Onlarla omuz omuza olduğumuzu bildiririz.»

BİTLİS DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ

Biz biliyoruz ki Bitlis Lisesini havadan sudan bahanelerle ikinci kez kapatanlar, halk düşmanı iktidarın ilimizdeki uzantılarıdır, horlanan halkımız üzerindeki ırkçı ve şöven politikanın uygulayıcısı MC iktidarı, eğitim alanında da bu politikasını uygulamaktadırlar.

Mebus pazarları kurarak, parlamenterler satın alan dört başlı MC iktidarının yolladığı temsilciler, devlet ve iktidar adına yola çıkarak Bitlis lisesini kapatamazlar. Halkımız dostlarının kimler olduğunu bilmekte, ve şüphesiz dostu gibi görünmek isteyen, ancak dostu olmayan kimseleri de çok iyi tanımaktadır. Çünkü; Halkımızın düşmanları, MC iktidarı ve ona çıkarlarıyla bağlı olan işbirlikçileridir.

BİTLİS DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ olarak halkımız üzerinde uygulanan ırkçı - faşist ve militarist baskılar karşısında olduğumuzu belirtir, bu uygulamaların açık bir örneği olan Bitlis Lisesinin ikinci kez gerekçe gösterilmeden kapatılmasını şiddetle protesto ederiz.

Bitlis Demokratik Kültür
Derneği Yönetim Kurulu

ISPARTA EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

Isparta Eğitim Enstitüsü Öğrencileri, yayınladıkları bildiride Isparta Eğitim Enstitüsünde son günlerde artan faşist baskı ve terör kınanmakta ve özetle şöyle denmektedir :

SAYIN VELİLER, ANALAR, BABALAR, KARDEŞLER

Sizlerin binbir güçlüklerle yüksek okula gönderdiğiniz oğlunuz veya kızınız burada tam bir huzursuzluk içinde her gün sövülmekte, dövülmekte ve ebeveynlerine yani sizlere küfür edilmektedir.

Okul yöneticileri ve bazı öğretmenler okulda can güvenliğini ve okuma özgürlüğünü sağlıyacakları yerde taraflı davranarak saldırganları kışkırtmışlar, bunun sonucunda eski okul müdürümüz MEHMET YETENÇ 26.11.1975 tarihli Hürriyet ve Isparta Gazetelerine yaptığı açıklamada «OKULDA İMZA ATMAKTAN BAŞKA YETKİM KALMADI, TAYİNİMİ İSTEDİM» demek zorunda kalmıştır.

SAYIN VELİLER, ANALAR, BABALAR, KARDEŞLER BU BASKILARI PROTESTO EDECEĞİNİZE İNANCIMIZ TAM VE SONSUZDUR, İLGİLERİNİZİ BEKLİYORUZ.»

Isparta Eğitim Enstitüsü
Öğrencileri

DUYURU

DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONU'NUN PORTEKIZ İLE İLGİLİ AFİŞİ ÇIKTI! 6 RENKLİ - EXTRA BASKI - 5 TL. 10 TANEDEN YUKARI İSTEKLER HALİNDE % 25 İNDİRİM YAPILIR. YALNIZCA ÖDEMELİ GÖNDERİLİR. İSTEYENLER GAZETEMİZE BAŞVURABİLİRLER.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK

CAHİT ŞENYÜZ POLİSLER İŞKENCE EDEREK ÖLDÜRDÜ

BASKI VE ZULÜM BİZİ YILDIRAMAZ!

İstanbul'da tüm üniversite ve yüksek okulların kapatılmasını fırsat bilen MC iktidarı, öğrencilere okullarda saldıramayınca, başka oyunlar aramak yoluna başvurmuştur. 25 Ocak günü Hukuk Fakültesi 3. sınıf öğrencisi Cahit Şenyüz arkadaşlarının yanından alınarak Samatya karakolunda uzun süre dövülmüştür. Yediği dayak nedeniyle komaya giren Şenyüz ilkyardım hastahanesine kaldırılmıştır. Şenyüz'ün mide ve beyin kanaması geçirdiği, doktorlar ve hastahane personeli tarafından belirtilmiştir. Polisler, doktorları devamlı baskı altında tutarak, Şenyüz'ün fazla alkol yüzünden komaya girdiğini açıklamalarını istemişlerdir. Girdiği komadan kurtulamayan Cahit Şenyüz 30 Ocak günü ölmüştür. Ertesi gün yurtsever öğrenciler morgun önünde toplanarak cenazeyi almak istemişler, fakat morg yetkilileri otopsi yapılmadığı için cenazeyi, 2 Şubat Pazartesi günü vereceklerini söylemişlerdir. Pazartesi günü erken saatlerde morgun önünü çeşitli sendikalara, demokratik örgütlere bağlı işçilerin, yurtsever öğrencilerin doldurdukları görülmüştür. Bu arada maocu bozguncululardan küçük bir grubun da çevrede toplanmağa başladığı göze çarpmıştır. İşçi sınıfının birliğini bozmak için provakasyon yaratanlar, cenaze töreninin engellenmesini sağlamak için sekter bir tavır almışlardır. Maocular gelmeden önce, faşizm ve MC iktidarı aleyhinde sloganlar söylenmekteydi. Maocu bozguncular ise «Ne Amerika Ne Rusya» diye bağırmaya ve duvarlara aynı sloganı yazmaya kalkıştılar. Aynı anda devrimci, ilerici yurtsever öğrenciler duruma müdahale ederek bozguncuların oyunla-

(Devamı 11. sayfada)

ÇOCUKLARIMIZIN CANINI PAZARDAN ALMADIK

31 Ocak 1976 Cumartesi günü Ankara'da Tandoğan meydanında yapılan «Evlat Acısına Son» mitingine yüzlerce ana ve genç kız katılmıştır. Saat 15.00'de başlayan miting'de şu pankartlar göze çarpıyordu: **«Eşitlik, toplumsal ilerleme ve barış için tüm demokrat ve ilericilerin güç birliği», «MC, insanlık ve bilim düşmanlığı üzerine kurulmuştur», «Evlatlarımızı siz öldüresiniz diye doğurmadık.», «Çocuklarımızı Mustafa Şen çiftliğinde değil Gazi Eğitim'de okutmak istiyoruz.», «Kanlı ellerden hesap sorulacak», «Katilleri bulun», «Kanlı ellerinizi çocuklarımızın üzerinden çekin», «Çocuklarımızın canını pazardan almadık.»**

Miting Tertip Komitesi adına, Gönül Haksal imzası ile yayınlanan çağrıda; «ANALAR! İçiniz kuşku dolu! Çünkü MC Hükümeti evlatlarımızın ölülerini sıkıyönetim ilan edebilmek için kullanıyor. Çünkü faşizm heveslileri olay çıkararak, çocuklarımıza saldırarak, kan dökerek ortalığı bulandırmak, sonra da «huzur» yalanına sardıkları faşizmi hakim kılmak istiyorlar. Çünkü olay çıktıkça, kan döküldükçe, çünkü evlatlarımız öldükçe, iktidarlarını sürdürebileceklerini sananlar var. Çünkü yönetemedikleri ülkemizi baskı ve terörle yönetebileceklerini umanlar çocuklarımızın canı üzerine hesap yapıyorlar.».

Ankara'da yapılan miting tüm Türkiye'deki anaların ortak bir isteğini dile getiriyordu. Bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'mizde de emperyalizme ve faşizme karşı mücadele veren yiğit analarımızın ve bacılarımızın mücadelesi yükseliyor. Anaların mitingi bununla kalmamalı bütün yurt çapında, ulusal ve demokratik kuruluşlarla dayanışma içinde, yığınsal eylemlerle emperyalizme ve faşizme karşı koymalıdır. Bu arada bozguncu akımlar mitingin sonunda gene boy göstermişler ve küçük bir grupla gösteri yapmaya kalkan bu bozguncular, mitingi polisin saldırısına hedef teşkil etmişlerdir.

DOĞU'DA KİTLE KATLİAMLARI SÜRÜYOR

Yıllardan beri Doğu ve Güneydoğu halkı üzerindeki baskı ve zulüm politikası, son MC iktidarı döneminde daha da yoğunlaştı. Kanlı cinayetler kitle katliamı şekline dönüştü. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin iktidarları ve bugünkü tercihi MC iktidarı Doğu ve Güneydoğu Anadolu halkına uyguladığı özümseme politikası son yıllarda bir jenosit (soykırım) şeklinde görülmeye başladı. 1975 yılının ilk ayında Viranşehir'de 20 yoksul köylümüzün katledilmesi (ki bunun adına modern nüfus planlaması denildi) yıllardan beri uygulanan bu politikanın sonucudur.

On aylık MC iktidarı döneminde tüm olarak ülkemizde başlayan faşist baskı ve terör 28 Ocak 1976 günü Mardin'in İdil ilçesinde bir mağarada sıkıştırılan 18 yurttaşımızın 5'i ölü, 13'ü yaralı olarak çıkarıldı. Türkiye'deki sağcı faşist yanlısı gazeteler «anarşist avı devam ediyor, bir mağarada 5 kanun kaçağı öldürüldü» diye kamuoyuna yansıttılar. (Tercüman gazetesi 28 Ocak 1976) Birkaç gün sonra Mardin Valisi Utkan öldürülenlerin kaçakçı olduğunu söyledi.

Türkiye emperyalizme bağımlı geri bıraktırılmış bir ülke olduğundan, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Türkiye'nin en geri bıraktırılmış bölgesidir. Bu yörelerde yaşayan yurttaşlar her çeşit sosyal güvenlikten yoksun olup halkın çoğu mağaralarda yaşar. İşsizlik, salgın hastalıklar ve burjuvazinin özümseme politikası yıllardır sürüp gidiyor. Bu bölgedeki yurttaşlar geçimlerinin bir kısmını sırt hammalı olarak kaçakçılıkla sağlarlar. Zorunlu olarak yaptıkları bu iş yalnız yaşamlarının devam etmesini sağlamaktadır. Türkiye'de en büyük kaçakçılık olayları özellikle işbirlikçi burjuvazinin eliyle yaptırılarak meşrulaştırılıyor, öte yandan yaşamını sürdürmek için bu işe giren yurttaşların ismi kaçakçıya, soyguncuya, haine çıkarılıyor.

Gerici MC iktidarı pratikte uyguladığı dikta yönetimini açık faşizme dönüştürmek için bu tırmanışını hızlandırmaya çalışıyor. Son günlerde doğu bölgesinde yaptığı uygulamalar açık faşizme maddi temeller hazırlamak ve halkta, her alanda kanunsuzluğun hüküm sürdüğü kanısını yaratmak içindir. Ayrıca anti - demokratik kanun tasarılarının meclise getirildiği döneme rastlaması bunun açık bir delilidir. Bunun için gerici halk düşmanı MC'yi iktidardan «düşürmek» ve halktan yana ilerici bir iktidar için mücadelede, tüm demokratların sosyalistlerin, ilericilerin, demokratik güç ve eylem birliğinde bulunmaları bir yurtseverlik görevi olmaktadır.

İŞBİRLİKÇİ BURJUVAZİNİN KANLI SALDIRILARI

Tekelci burjuvazinin kanlı saldırı ve baskıları en şiddetli şekliyle yurdumuzun her yerinde devam etmektedir. Bu kanlı saldırılar başta işçi sınıfı olmak üzere, yurtsever gençliği, öğretmenleri hedef almaktadır. Hakim sınıfların son günlerde döktükleri kanlar gövdeleri götürüyor. Bir yandan faşist «Komando» çeteleri vasıtasıyla ilerici gençlik katledilirken, diğer yandan birtakım provakasyonlar vasıtasıyla katliamlar yapılmaktadır. Mardin ve Malatya olayları bunun en somut örnekleridir.

Malatya olayı çok iğrenç ve karanlık bir olaydır. Bir provakasyon olduğu giderek kesinlik kazanıyor. Malatya valisinin çelişkili demeçler vermesi ve olaylarla ilgisi olan polisi ve bekçiyi öldürdüğü sanılan kişinin ortadan kaybolması, bu ihtimalleri daha da kuvvetlendiriyor. Ayrıca CHP milletvekillerinden Hakkı Gökçe ve Celâl Ünver'in olay yerinde yaptıkları incelemelerden sonra Ecevit'e verdikleri rapor, olayı daha da aydınlatmaktadır.

C.H.P. Milletvekilleri verdikleri raporda şunları yazmaktadırlar; «Güvenlik kuvvetleri içeri girdikleri zaman, üç kişide bir tek silah bulunuyor. Jandarmadan önce içeriye polis giriyor. İl sınırları dışında olduğu için jandarmanın müdahale etmesi gerekirdi. Oysa polis ilk müdahaleyi yapıyor.»

Raporun başka bir bölümünde ise, öldürülenlerin sığındıkları evin duvarlarının kurşun geçirmeyecek kadar kalın olduğunu bu yüzden dışarıdan atılan kurşunlarla öldürülemiyecekleri açıktır. Ancak içeri girildikten sonra bu kişilerin öldürülmüş olabileceklerini söylemişlerdir.

Bu deliller olayın bir tertip olduğu ihtimalini daha da kuvvetlendiriyor. Bu olayın baş sorumlusu Malatya valisi ve yetkili kişilerdir. Bunlar, olayın içyüzünü kamuoyundan gizlemek için bütün tanıkları öldürdüler. Onları mahkeme karşısına çıkarmaktan korktular. Ama korku ecele fayda etmez, Egemen sınıflar senelerden beri işçi sınıfı başta olmak üzere tüm demokratik güçler üzerinde uyguladıkları baskı, terör ve katliamların hesabını mutlaka verecektir. O zaman bütün olaylar gerçek yönleriyle ortaya çıkacaktır. Egemen güçlerin hesap vereceği günler gittikçe yaklaşıyor. Ölüme doğru gitmeleri onları daha da saldırgan hale getiriyor. Ne var ki Türkiye işçi sınıfı ve tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği, işbirlikçi - tekelci burjuvazinin saldırılarını bertaraf edecek ve bütün provakasyonları ortaya çıkaracaktır elbette..

röportaj

ÖZGÜR DÜŞÜNCE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

● ÖZGÜR DÜŞÜNCE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ BAŞKANI OSMAN ÇETİNKAYA İLE YAPTIĞIMIZ KONUŞMAYI VERİYORUZ

● Özgür Düşünce ve Dayanışma Derneği-nin düşünce yapısı nedir? Neden kurulmuştur? Şimdiye kadar yaptığı çalışmalar nelerdir?

Derneğimizin düşünce yapısı Demokratik Soldur. Demokratik Sol düşünce, kapitalist düzenin çelişkilerini yenmeği, halkçı - özgürlükçü bir düzenin kurulmasını amaç edinmiştir. İnsanın insan tarafından ezilmesine ve sömürülmesine son vermek, insan kişiliğinin özgürce gelişmesini sağlamak, Demokratik Sol düşüncenin amacıdır. Demokratik Solcular, böyle bir düzenin halkın demokratik iktidarı yoluyla gerçekleşeceğini savunurlar. Bu ilkelerin karşısındaki, başta faşizm olmak üzere, her türlü engele karşı mücadele etmeyi görev bilirler.

Demokratik Sol düşünce, toplumsal sorunların üretim araçlarıyla üretim ilişkileri arasındaki çelişkiye dayanarak çözüleceğine inanır. Kapitalist düzenin de temel çelişkisi buradadır. Demokratik solun nihaî amacı, üretim araçlarının, halktan, emekten yana el değiştirmesidir.

Derneğimiz, bu ideolojiyi savunanların örgütlenmesini sağlamak, halkın anti - emperyalist, anti - faşist mücadelesine yardımcı olmak için kurulmuştur. Halkçı bir düzenin kurulması ve genel olarak her türlü düzen değişikliği dolaysız bir siyasî mücadele gerektirdiği için, Demokratik Sol için yapılacak mücadelenin bir siyasî partinin önderliğini gerektirdiği inancındayız. Derneğimizin çalışmaları, bu genel mücadeleye yardımcı olmak, yandaş olmak, fikirsel yönden katkıda bulunmak olacaktır. Bugüne kadar yaptığımız çalışmalar da bu doğrultuda olmuştur.

● Ülkemiz çok derin toplumsal değişikler içerisindedir. Faşist saldırıların yoğunlaşmasına karşılık ulusal demokratik güçlerin mücadelesi yükselmektedir. Ülkemizin içerisinde bulunduğu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye'de son yıllarda görülen siyasî krizlerin başlıca nedenleri, hâkim sınıflar içindeki bölünmeler ve devrimci bilinçlenmenin artmasıdır. Sağ sosyal güçler arasındaki çelişkiler, son yıllarda, kapitalistleşme ile birlikte giderek artmış, ve her birinin ayrı siyasî partilerde örgütlenmesine yol açmıştır. Ayrıca, sol sosyal güçler içinde gelişen bilinçlenme, anti - emperyalist, anti - faşist ve anti - kapitalist mücadelenin işçiler, köylüler içinde güçlenmesi, hâkim sınıfların eskisi kadar rahat iktidar olma imkânını ortadan kaldırmıştır. Halktaki bu bilinçlenme sonucu sermaye partileri tabanlarını kaybetme, seçimlerde oy alamama durumuyla karşı karşıyadırlar. Bu nedenle de, gerek ırkçı, gerek sahte dinci akımlar kışkırtılmış, devrimciler üzerine saldırtılmıştır. Demokratik yollarla iktidar olma şansının bittiğini gören sermaye partileri, anti - demokratik bir baskı rejimine ortam hazırlamak istemektedirler.

ÖZGÜR DÜŞÜN

EMPERYALİZME - FAŞİZME KARŞI BÜTÜN İLERİCİLERİN YURTSEVERLERİN BİRLİĞİ İÇİN ÇALIŞALIM

Sayı : 1 15 ARALIK 1975 ON BEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR FİATI : 150 Krş.

ÇIKARKEN

CHP Merkez Yönetim Kurulu Bildiri Yayınladı :

CEPHE Hükümeti Değişmelidir

● Toplumsal değişiklikler içerisinde gençliğin yeri nedir?

Demokratik Sol düşünce, toplumsal mücadelede ağırlığı halka tanır. Halkçı bir düzen değişikliğinin, ancak halk tarafından gerçekleştirileceğine inanır. Bu noktada da en önemli görev, başta işçi sınıfı olmak üzere, köylülere, orta sınıflara, esnaf - memur - aydınlara ve tüm emekçilere düşer. Gençliğin görevi ise, bir sınıf olmaması dolayısı ile, halkın bu mücadelesine yandaş olmak, yardımcı olmaktır. Özellikle son yıllarda, kışkırtmalara en elverişli bir ortam içinde bulunan gençlik, bu noktaya halktan kopukluk dolayısıyla gelmiştir. Gençlik en başta, bu kışkırtmalara alet olmamak için mücadele etmeli, içindeki kışkırtıcı grupları ve ideolojileri temizlemeli ve mücadelesini halkın yanında vermelidir.

● Farklı ideolojik görüşlere sahip olmakla birlikte, anti-emperyalist, anti - faşist gençliğin eylem birliği yapması, bütün gençlik kitlesinin istediği birşeydir. Faşist saldırıların bir sivri ucunun gençliğe yöneltilmesi, bu eylem birliğini daha da güncelleştirmektedir. Sizler bu konuda neler düşünüyorsunuz?

Anti - faşist, anti - emperyalist eylem birliği, tanımı gereği, faşizme ve emperyalizme karşı olan, çelişkide bulunan bütün sınıfları, yurtseverleri, aydınları kapsamalıdır. Bu güçler arasındaki ayrılıkların ikinci plana itilmesi gerekir. Oysa bazı sol gruplar, politikaları ve ideolojileriyle bu birliği dağıtıcı bir rol oynamaktadırlar. Hattâ, daha da öteye giderek, gençlik hareketini yanlış yönlere sevketmekte, saptırmakta ve kışkırtmalara ortam hazırlamaktadırlar. Öncelikle bu gurupların etkisiz hale getirilmesi, gençliğin mücadelesinin halk mücadelesi ile kaynaştırılması gerekir. Ancak böylelikle, faşist saldırılar ve gençlik hareketlerinin kışkırtılması önlenebilir.

Anti - faşist, anti - emperyalist mücadelede eylem birliği, bir noktaya kadar fiilen gerçekleşmektedir. Üniversite gençliğine yöneltilen her saldırıda, demokratik Solcu gençler de yerlerini almaktadırlar. Fakat gençliğin bölünmüş olması, bu fiilî birliğin etkisini zayıflatmaktadır. Gençlik hareketlerinin kışkırtılmasını önlemek, siyasî partilerin çıkarlarına alet olmaktan kurtarmak ve gençliğin devrimci mücadelesini saptırmamak, anti - faşist, anti - emperyalist ilerici çizgide birleşme ile mümkündür. Sağdaki ve sol içindeki kışkırtıcı ideolojilere karşı bütün ilerici - demokratik güçlerin birliğini sağlamak, bugünün en önemli ve acil sorunudur. Bu konuda, demokratik solcu gençler, üzerlerine düşen görevleri yapacaklardır.

● İşin ilginç yanı, hemen hemen herkes, anti - faşist, anti - emperyalist gençlik gruplarının birliğinden sözetmekte, fakat pratikte buna uymamaktadırlar. Özelikle «Sol» görünen gruplar, ilerici gençliğin birliğini kundaklamak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Faşist saldırılara karşı ilerici gençliğin yığınsal eylemlerle karşı çıkması, somut bir eylem biçimi olarak karşımızda durmaktadır. Bu konuda nasıl düşünüyorsunuz? Daha başka somut eylem birliği biçimleri neler olabilir?

Faşist saldırılar,yığınsal eylemlerle karşılandığı takdirde, geriliyecek ve etkisini kaybedecektir. Çünkü, bugüne kadar gördüğümüz odur ki, faşist saldırılar küçük gruplara, örneğin yurtlara yöneltilmiş, fakat miting, yürüyüş gibi kitle eylemlerine saldırmaktan korkulmuştur. Bu saldırılar, devrimci gençliği, ya kendini müdafaa gerekçesiyle karşı silahlanmaya yönelmiştir (ki 12 Mart öncesi iktidarın da isteği buydu), ya da halk içinde çalışmaya yöneltmiştir. Gençlik, artık silahlanmanın çıkar yol olmadığını, hâkim güçlerin bir oyunu olduğunu anlamalıdır. Silahlı saldırıların da, eğer silahla karşılık verilmeyecek ise, geniş kitle eylemleriyle etkisiz hale getirilmesi, akla gelen ilk somut yol olmaktadır. Önce de söylendiği gibi, bugüne kadar ortaya konan yığınsal eylemlerde demokratik solcu gençler yerlerini almışlardır. Bunun dışında, öğrenciyi temsil eden her kurumda, örneğin öğrenci temsilcilikleri seçimlerinde, bu ilkeleri savunan gençlerin desteklenmesi, ve bu yolla kışkırtıcı akımların temsilciliklerinin gençlik içinde etkisiz hale getirilmesi düşünülebilir.

● İlerici gençliğin eylem birliği, tüm demokratik güçlerin birliği için sağlam bir temel olabilir. Bu konuda neler düşünüyorsunuz?

Tüm demokratik güçlerin birliği, gençliği aşan bir sorundur. Demokratik güçler içine siyasî partiler, sendikalar ve dernekler de dahil olduğundan, bu sorun daha çok siyasî partiler seviyesinde çözümlenebilir. Böyle bir birlik, gene fiilî olarak son yıllardaki genel ve kısmî seçimlerde yaşandı. CHP'nin kendi dışındaki sol partiler ve sendikalar tarafından desteklenmesi, güncel bir sorun karşısında bütün solun birlik haline gelebildiğinin bir örneğidir. Bu birliğin, en aktif şekilde sendikalar ve partiler tarafından savunulmuş olması, gençliğin bu konuda yapabilecek fazla birşeyi olmadığını gösterir. Tüm demokratik güçler denildiğinde, ağırlık bütün halkta ve özellikle işçi sınıfında olmalıdır. Bu noktada da, sol içindeki ayrılıkların henüz halka yansımamış olması, olumlu ve umutlandırıcı bir noktadır.

Gençlik, son yıllarda en aktüel olaylara sahne olduğundan, kuracağı eylem birliği ile, bir temel değil, ancak bir örnek olabilir. Unutulmamalıdır ki gerçek bir demokrasi mücadelesi, ancak halkla birlikte, dolayısı ile halkın birliği ile verilebilir.

DİSK 9 YAŞINDA

İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ SENDİKAL BİRLİĞİ GÜÇLENİYOR!

İşçi sınıfımızın ekonomik ve siyasal mücadelesini sürdüren örgütlerden Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu 13 Şubat günü 9'uncu yılını doldurdu. Sendikacılık tarihimizde dönüm noktalarından biri olan bu gün Spor ve Sergi Sarayında büyük bir şölenle kutlandı.

Türkiye İşçi Sınıfının ekonomik ve siyasal örgütlenmesi eskilere dayanır. İlk işçi örgütü olan Ameleperver Cemiyeti 1871'de kurulmuştur. Ertesi yıl Tersane işçilerinin yaptığı ilk grevle başlayan yoğun mücadele günümüze dek artan bir hızla süregelmektedir. Yüzyılı aşan bu sürede işçi sınıfı bir çığ gibi büyümüş, zaman içerisinde mücadelesini geliştirmiş, çeşitli kazanımlar elde etmiştir. Zaman zaman çok güç koşullarda sürdürülen mücadelede işçi sınıfı, kendi ihtiyaçlarından doğan örgütlerini de kendisi yaratmıştır.

1946 yılında kazandığı sendikalaşma hakkından sonra yurdun dört bir yanında sendikalarda binlerce işçi örgütlenmiştir. Ancak burjuvazi, gelişmesini korku içinde izlediği işçi sınıfının birliğini bozmak, mücadelesini parçalamak için sahte örgütler, sahte sendikalar kurdurmaktan geri kalmamıştır.

Sendikaların görevi, en geniş işçi kitlelerinin ekonomik, toplumsal istek ve haklarının elde edilmesi, korunması ve geliştirilmesidir. Bu görevi demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerini benimsemiş devrimci sendikalar yerine getirebilir. Devrimci sendika bir kitle örgütüdür: çünkü ortak çıkarları etrafında en geniş işçi kitlelerini örgütler. Siyasal, dinsel, felsefi görüşü ve ulusu ne olursa olsun, kapitalist sömürüyle karşı karşıya olan tüm emekçileri çatısı altında birleştirir. Devrimci sendika bir sınıf örgütüdür: çünkü emekçilerin tüm güçlükleri, ücretli emeğin sömürüsüne dayanan kapitalist toplumdan kaynaklanmaktadır. Bu yüzden işçi sınıfı, kapitalist toplum koşullarının köklü değişiminden yanadır. Devrimci sendika geniş bir demokratik iç yapıya sahip olmalıdır. Sendikal demokrasinin özü, üretimdeki işçilerin işyeri ve sendika temsilcileri aracılığıyla sendika yöneticileri ve bunların aracılığıyla da üst yönetim organlarıyla ilişkisinin örgütlü, disiplinli ve sürekli bir şekilde sağlanmasıdır. Bunun uygulamada yansıması ise, tabanın söz ve karar sahibi olmasıdır.

1963 yılında şanlı Kavel direnişinden sonra 274 ve 275 sayılı Sendikalar, Toplu Sözleşme ve Grev kanunlarının çıkışıyla işçi sınıfının mücadelesi yeni bir hız kazandı. Ve bununla birlikte de sendikaların nitelikleri daha açıkça ortaya çıktı. Devrimci sendikalar, olaylar karşısındaki somut tavırlarıyla işçiden yana yerlerini belirlerken, sarı sendikalar da işverenler yanında saf tuttular. AID'nin paraca beslediği, Amerikan tipi ve sınıf uzlaşmacılığı sendikacılığı yapan Türk - İş Konfederasyonu işçi düşmanı tavrını açığa vurarak burjuvazinin yanındaki yerini aldı. Petrol Boru Hattı grevinde, Kozlu olaylarında, Mannesman grevinde Türk - İş'in yeri hep işçinin karşısında, işverenin yanında idi. En son olarak Paşabahçe grevinde de bu tutumunu sürdüren Türk - İş'den ayrılan Maden İş, Lastik İş, Basın İş ve bir üst kuruluşa bağlı olmayan Gıda İş Sendikalarının 13 Şubat 1967 pazartesi günü DİSK Tüzüğü ve Kuruluş Bildirisini İstanbul Valiliğine vermesiyle DİSK resmen kurulmuş oldu.

30.000 üye ve 4 sendika ile kurulan DİSK'e bugün 400.000 işçiyi kapsayan 25 sendika üyedir. Türkiye'nin dört bir yanında işçiler, sarı sendikalara ve işverenlere karşı DİSK'e katılma mücadelesi vermektedirler. Seydişehir, Tariş, Sheraton bu mücadelenin son örnekleridir.

Demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerini savunan DİSK sadece işçi sınıfının değil, tüm emekçi sınıf ve tabakaların, tüm ilerici ve demokratik örgüt ve güçlerin sevgi ve saygı duyduğu, demokrasi ve özgürlük mücadelesinin vazgeçilmez bir gücü haline gelmiştir. Devrimci sendikal akımı temsil eden DİSK, bir yandan işçi sınıfının ekonomik ve toplumsal istekleri için, aynı zamanda da bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme için ve sınıf uzlaşmacılığına karşı mücadele vermektedir. Bu mücadele içinde DİSK Türkiye İşçi Sınıfının sendikal birliğini gerçekleştirmek için ileri adımlar atmaktadır.

Bu gelişmeleri önlemek isteyen, ulusal bağımsızlığa, demokrasiye, barışa ve toplumsal ilerlemeye düşman olan burjuvazi DİSK'e karşı saldırılarını alabildiğine yoğunlaştırmıştır. İşçilerin DİSK'e bağlı sendikalara katılmasını önlemeye çalışırken bir yandan da bu sendikaları türlü yollarla etkisiz hale getirmeye çabalamaktadır. Burjuvazi bu doğrudan saldırıları yanında bozguncuları, maceracıları, türlü sağ ve sol sapmaları kullanarak DİSK'i yıpratmak arzusundadır. Sendikal disiplini bozucu, devrimci sendikacılık ilkelerine ters düşen bu gibi tavırlar son çözümlemede bilmeyerek veya bilerek burjuvaziye hizmet etmektedir.

Tüm ilericiler ve yurtseverler olarak DİSK adını öne çıkarmalı, onun gelişme ve güçlenmesi yolunda çaba göstermeli, ona yöneltilen her türlü saldırıyı, açık sinsi tüm yıpratma teşebbüslerini boşa çıkarmalıyız. Birlik - mücadele - zafer belgisini şiar edinen; ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelemizin öncüsü işçi sınıfımızın demokratik kitle ve sınıf örgütü DİSK' in 9 uncu yılı kutlu olsun.

GENÇ İŞÇİLER SENDİKALAŞMAK İSTİYOR

Gazetemiz, genç işçilerin sorunlarına eğilmek amacıyla çeşitli işyerlerindeki genç işçilerle yaptığı röportajları sürdürmektedir. Bu amaçla en son olarak Emek Restorandaki genç işçi arkadaşlarla beraberdik. Arkadaşlar sorunlarını şöyle dile getirdiler :

— Kendinizi bize tanıtır mısınız? Kaç yıldır çalışıyorsun?

— Adım Mehmet Derin. 12 yıldır çalışmaktayım. 23 yaşındayım.

— İş yerinde kaç kişi çalışıyor? Yaş ortalaması kaç?

— Lokantada 12 kişi çalışıyoruz. Yaş ortalaması tahminen 18 - 19 dur.

— Günümüzde, işçi gençliğin belirgin sorunları var. Bu sorunlar tüm kapitalist ülkelerdeki genç işçilerin sorunlarıdır. Örneğin eşit işe eşit ücret, 18 yaşında oy kullanma hakkı, emekçi çocuklarının eğitim olanaklarının artırılması gibi. Siz genç bir işçi olarak bu konuda ne düşünüyorsunuz?

— Her üç arkadaşımızdan ikisi sigortasız ve asgari ücretle çalışmak durumundayız. Çevremizdeki hayat pahalılığı nedeniyle geçinmek imkânsız hale gelmiştir. Ülkemizde kapitalizmin egemen oluşu, eşit işe eşit ücret uygulanmasını önlemektedir. Bilhassa eğitimin imtiyazlı olması bazılarına bu hakkın tanınması sorunlarımızın kaynağıdır. Sorunlarımız, bizim eğitim olanaklarımızın daha az olmasından doğmaktadır. Oy kullanma yaşının 18 olmasını dört gözle bekliyoruz.

— Özellikle seçme hakkının 18 yaşına indirilmesi için ne düşünüyorsunuz?

— 18 yaşında oy kullanılmasını istiyorum. Bu bizim doğal hakkımızdır. Askerlik, cezai sorumluluk gibi yurttaşlık gereklerinin tümünü 18 yaşında elde ediyoruz da niye oy kullanamıyoruz?

— Genç işçilerin ağır iş şartları hakkında ne düşünüyorsunuz?

— Bir işçi 8 saat çalıştırılabilir. Yasalar böyle. Halbuki biz 18 veya 20 saat çalışıyoruz daha doğrusu çalıştırılıyoruz. Bunun insanlığa yararşır hale getirilmesi gerekir. Bu yolda hakkımızı aramalıyız.

— Bu durumun ortadan kalkması için nasıl mücadele edilmelidir?

— Bu durumun ortadan kalkması için hep beraber sendikaya üye olmalıyız. Hep birden el ele vermeliyiz. Bu ancak böyle düzene girer. Şu anda kısıtlı olan sendika olanaklarımız mutlaka sağlanmalıdır.

— Genç işçiler, haklarını nasıl savunmalıdır sizce?

— Hak verilmez alınır. Bu nedenle grevler, direnişler yapmalıyız. Faşist baskıların kaldırılması için mücadele etmeliyiz. Hakkını arayan emekçilere hakkı verilmelidir. Bunun için birlik olmamız gerek. Bir örnek vereyim. Geçenlerde bir işçi arkadaşımız işten atıldı. Gerekçe, arkadaşın sigortalı olmak istemesiydi. Arkadaşımız durumu yetkililere bildirdi. İşyerine gelen müfet-

«Devamı 11. sayfada»

İNSANLIĞIN BAŞ DÜŞ
SAVAŞ VE SİLÂHLAN

Dünyamız güzel. Memleketimiz şirin. Nimetleri saymakla bitmez. Hayat taptaze, canlı, cıvıl cıvıl. Dünya halkları, Türkiye insanı, genç - yaşlı hep barıştan yana. Mutluluğu özlüyorlar.

Ama halâ açlık var dünyada ve ülkede. Sefalet var. Adaletsizlik var. «Yarın ne olacak?» kuşkusu, kaygısı var.

Niye bütün bunlar?

Kimdir, nedir bütün bu açlığın, sefaletin, savaşın, her türlü sömürü ve adaletsizliğin sebebi, sorumlusu?

Kimdir, nedir bu düşman?

Bir tek sözle «EMPERYALİZM» dir.

Emperyalizmdir ekmeğimize, aşımıza göz koyan. Emperyalizmdir bu yılan, bu çıyan.

İyi tanıyalım, iyi bilelim bu düşmanı. Ki bir an önce kökünü kazımamız daha kolay olsun, daha az acılı, daha az ağrılı olsun.

EMPERYALİZM SAVAŞ DEMEKTİR

Dev tekelci şirketler, onların hükümetleri kâr için, sömürge ve pazarlar ham maddeler için, dünyayı paylaşmak için hep insanları birbirine kırdırdılar. Savaşlar çıkardılar. Bu savaşlarda milyonlarca insan hayatını kaybetti, sakat kaldı.

Birinci Dünya Savaşı (1914-1918):
10 milyon ölü. 20 milyon sakat. 338 milyar dolar değerinde mal ve eşya yerle bir oldu.

Emperyalizmin kâr ve iktidar hırsı bir dünya savaşıyla bitmedi. Faşist İtalya, Habeşistan'ı işgal etti. Nazi Almanya'sı Avusturya'ya el koydu. Franko faşizmi, İspanya Cumhuriyetini kanla boğdu. Emperyalizmin en gerici unsurlarının açık diktatörlüğü demek olan faşizm, 1941'de dünyanın ilk sosyalist devleti olan Sovyetler Birliği'ne saldırdı.

İkinci Dünya Savaşı (1939-1945):
54 milyon ölü. 90 milyon yaralı. 28 milyon sakat. 4 bin milyar dolar değerinde mal ve eşya yerle bir oldu.

Bu savaşta 375.000 İngiliz, 400.000 İtalyan, 405.000 Amerikalı, 650.000 Fransız, 1.000.000 Çinli, 1.706.000 Yugoslav, 2.000.000 Japon, 6.000.000 Polonyalı, 6.000.000 Alman, 20.000.000 Sovyet yurttaşı hayatını kaybetti.

SAVAŞ KÂRLARI

Emperyalizm, insanlık için ölüm, kan ve harabe oldu. Dev şirketler, silah fabrikaları ise kasalarını milyonlarla doldurdular.

İkinci Dünya Savaşı'nda Amerikan şirketleri 123 milyon dolar, Alman tekelleri 70 milyon mark kâr yaptılar.

1945'DEN SONRA 97 YERDE SAVAŞ ÇIKTI

İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana, dünya nüfusunun yarıdan fazlasının yaşadığı 61 ülkede, emperyalizm, savaşlar çıkardı. Bu savaşların 29'una İngiltere, 12'sine Fransa, 4'üne Portekiz, 3'üne İsrail doğrudan doğruya katıldı. Asya'da 47, Afrika'da 27, Amerika kıtasında 23 yerel savaş ve askeri harekât oldu.

Avrupa'da ise savaşın önlenmesinin ana nedeni, sosyalist ülkelerin ekonomik ve askerî gücüdür. Ne var ki, bu kıt'ada savaşı göze alamayan emperyalistler, her türlü politik, ideolojik ve askerî kışkırtmalardan geri durmadılar.

Ve emperyalizm, her fırsatta savaşı körüklemek için, elinden geleni ardına koymadı, koymuyor. Sömürü alanı daraldıkça, geriledikçe, saldırganlığı da artıyor.

AMERİKA'NIN VİETNAM'DAKİ BARBARLIKLARI

İkinci Dünya Savaşından sonra, insanlığın tanık olduğu en geniş çapta yığınsal cinayetler, kıyım ABD tarafından Vietnam halkına işlendi.

Emperyalist yılanın başı Amerika, Vietnam'da 11 yıl, cinayet ve gaddarlığın her türlüsüne başvurdu. Güney - Doğu Asya'daki bu küçük ülkenin bağımsızlık ve sosyalizm yolundaki mücadelesini boğmak için buraya 2,5 milyon asker yolladı. 6 yıl süren İkinci Dünya Savaşında atılan bombalardan üçbuçuk kat daha fazla bomba ve zehirli gaz Vietnam'a yağdırıldı. Güney Vietnam'da sivil halktan 1 milyon 350 bin kişi öldü ve yaralandı. 6 milyon Güney Vietnam'lı evsiz, barksız kaldı.

Ne var ki, yiğit Vietnam halkı boyun eğmedi. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkelerin, diğer barışsever ülkelerin de desteği ile Amerikan emperyalizmini yendi, bağımsızlık ve özgürlüğünü korudu.

Bu savaşlarda 56 bin Amerikan askeri öldü. Barıştan yana olan Amerikalılar Vietnam'da savaşmaya yanaşmadı. Kimi askerlik belgelerini yaktı, Vietnam'a gitmedi; bir kısmı da Vietnam halkının safında dövüştü.

Geçmişte de savaşlar oldu, insanlar hayatlarını kaybetti. Ama eski savaşlar, 20. yüzyıldaki emperyalist savaşlarla kıyas kabul etmez. Emperyalist savaşların yanında önemsiz kalır.

17. yüzyılda savaşlarda 3 milyon, 18. yüzyılda 5 milyon 200 bin, 19. yüzyılda 5 milyon 500 bin insan öldü. 20. yüzyılda, emperyalizm döneminde ise, sadece 70 yılda 65 milyon insan savaşlarda hayatını verdi.

VİETNAM SAVAŞI VE EMPERYALİST TEKELLERİN KÂRI

Vietnam saldırısının hızlandırıldığı 1964 - 1968 yılları arasında Amerika'daki dev silah şirketlerinin kârlarına bir göz atmak, bu barbarlığın nedenini anlamaya yeter.

**Ülkemizi emperyalizmin aske
layan işbirlikçi burjuvazi ve geric
manlığını, militarizmi ve şovenizm
tusu olarak sürdürürken, diğer y
yarışıyla birleştirmektedirler. Sila
ma çabalarını, emperyalist bağım
naksızdır.**

**Bu çabalar, ülkemizi empery
zar haline getirdiği gibi, kalkınm
gerekli adımları da kesinlikle en
lizmin silahlanma yarışına değin
deki militarist eğilimleri ve silah**

cım sonucu çıkabilecek bir atom savaşında en az 6 milyon insanımızı ölümle yüzyüze bıraktılar.

Gayri safi milli hasılası tüm NATO ülkelerinin binde altısı olan Türkiye toplam NATO askerlerinin binde 82'sini besliyor.

Hala 4 bin köyümüzde okul yokken, 13 bin köy okulu tek dershaneli iken halkın % 45'i, kadınlarımızın % 65'i okuma yazma bile bilmezken, sözde milli savunma harcamaları her yıl eğitim ve sağlık bütçelerinin toplamından fazla ola gelmiştir. Dahası, son Kıbrıs «çıkarmaları» 12 milyar liraya maloldu ve ordu Kıbrıs'da kaldıkça, halkın belini büken bu askeri harcamaların daha kaça patlayacağını kestirmek güç değil.

1 Kasım tarihli Financial Times gazetesinin verdiği habere göre Türkiye, Amerikan lisansıyle İtalya'da yapılan F-104 uçaklarından 18 tane ısmarladı. Ayrıca Amerikadan 40 tane daha Fantom uçağı alınacak. Bu uçakların tanesi 84 milyon liradır.

EMPERYALİZM TEPEDEN TIRNAĞA SİLAHLANMA DEMEKTİR

Bugün Amerika, İngiltere, Fransa, Federal Almanya, Japonya gibi emperyalist ülkelerde 50 milyon kişi doğrudan ya da dolaylı olarak askeri amaçlı işlerde çalışıyor. Bu ülkelerde bütün bilim adamları ve mühendislerin bir çeyreği askeri alanlarda görevli. Askeri «araştırma»lara 25 milyar dolar harcanırken, tıbbi araştırma için ayrılan para 4 milyar doları bulmuyor bile.

Bu savaş ve yıkım araçlarının tehlikesini zihinlerde canlandırabilmek için bir tek rakam vermek yeter: Bugün dünyada insan başına düşen patlayıcı madde ve bomba miktarı 15 ile 30 ton arasındadır.

Baş emperyalist ABD, iki dünya savaşında askeri amaçlarla 281,4 milyar dolar harcadı. Amerika'nın son beş yıldaki askeri harcamaları ise 400 milyar dolar.

Amerikan askeri bütçesi, 1972'de 76 milyar 400 milyon, 1973'de 81 milyar 100 milyon, 1974'de 87 milyar 700 milyon dolara çıkarıldı. Bu bütçe 198

Silah Şirketi	1904 kârı	1968 kârı
General Motors	5 milyar 770 milyon	22 milyar 760 milyon
Ford	4 » 410 »	14 » 80 »
General Electric	3 » 440 »	8 » 380 »
Boeing	1 » 300 »	3 » 270 »
United Aircraft	1 » 170 »	2 » 410 »
General Dynamics	1 » 80 »	2 » 660 »
Do Chemicals	640 milyon	1 » 650 »

NATO'YA BAĞLANAN TÜRKİYE

NATO ülkeleri, bugüne dek savaş ve silahlanmaya 1721 milyar dolar harcadılar.

Türkiye, 1952 yılında gerici Bayar ve Menderes hükümetleri zamanında NATO'ya kıskıvrak bağlandı. Memleket toprakları, emperyalizmin kâr ve çıkarlarını koruyan bu saldırgan savaş aygıtına peşkeş çekildi. 25 milyon metrekare toprağımızı tam 101 tane atom başlıklı Amerikan ve NATO üssü işgal etti.

Yirmi yılı aşkın bir süredir, değişik işbirlikçi hükümetler, halkımızın 300 milyar liradan fazla parasını NATO'ya çarçur ettiler. Küçük bir kıvıl-

MANI EMPERYALİZM
MA DEMEKTİR

el - politik saldırı paktlarına bağ- güçler bir yandan sosyalizm düş- resmi politikalarının ana doğrul- dan da bu politikayı silahlanma anma, ulusal savaş sanayiini kur- lık ilişkileri dışında görmek ola-

ist silah tekelleri için iyi bir pa- ve sanayileşme yönünde atılması llemektedir. Bu sayıda emperya- ruz. Gelecek sayıda ise ülkemiz- nma çabalarını ele alacağız.

yıllık ABD tarihindeki en kabarık bütçedir.

Amerikan ordusunun bir çeyreği, 561 bin kişi, ülke dışındadır. 1920'lerde üç yabancı ülkede Amerikan askeri vardı. Bu sayı İkinci Dünya Savaşında 39'a yükseldi. Bugün 64 ülkede Amerikan askeri bulunuyor.

Bir tek Vietnam'lıyı öldürmek için 50 bin dolar harcayan Amerikan devleti kendi ülkesindeki yaşlı vatandaşlara, emeklilere 53 dolar aylığı çok görüyor. Amerika'da 6 milyondan fazla insan işsiz, 26 milyon Amerikalı sefalet içinde yaşıyor. Ve yine Amerika'da hala 50 bin doktora ihtiyaç varken, bir pilotun eğitimine 500 bin dolar gidiyor.

NİYE BÜTÜN BUNLAR?

Emperyalizmin bütün amacı halkların barış, demokrasi, özgürlük ve sosyalizm mücadelesini boğmaktır. Bütün bu savaşlar, bu tepeden tırnağa silahlanma, başta sosyalist ülkeler olmak üzere, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren halklara, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı ve demokrasi hareketine yöneltilmiştir.

EMPERYALİZM SAVAŞ - HALKLAR BARIŞ İSTİYOR

Emperyalizmin savaş kundakçılığına karşı halklar barış için mücadele ediyor.

Bütün sosyalist ülkeler, BM'de üye devletlerin ezici çoğunluğu tüm dünyada barışın sağlanması için yılmadan uğraşıyor.

Sovyetler Birliği yıllardır NATO'nun, Varşova Paktı'nın kaldırılmasını, Akdenizden 6. Filo'nun tüm yabancı savaş gemilerinin çekilmesini istiyor. NATO ve Amerika buna yanaşmıyor. SB bu yolda ilk adım olarak BM Güvenlik Konseyi üyesi beş büyük devletin askeri harcamalarında % 10 indirim yapılmasını, bu miktarın gelişmekte olan ülkelere verilmesini öneriyor.

Amerika yıllardır bu olumlu önerileri reddetti.

Ama dünyada güçler dengesi değişiyor. Emperyalizmin bunalımı gittikçe derinleşiyor. Barış mücadelesi, bütün dünyada yığınları her geçen gün biraz daha kavrıyor, sarıyor.

KAPİTALİST ÜLKELERDE EKONOMİNİN ASKERİLEŞMESİ

II. Dünya Savaşı sonrasında emperyalist ülke ekonomilerinin hızla askerileştikleri görüldü. Sosyalizmin bir dünya sistemi haline gelmesi ve sömürge imparatorluklarının parçalanmaya başlaması sonucu, sosyalizm lehine değişen dünya dengesi karşısında emperyalizm silahlanma yarışını hızlandırmak, yeni yeni gerilim merkezleri ve savaş ocakları yaratmak yoluna yöneldi. Bu amaçla «soğuk harp» kışkırtıcılığına girişildi; NATO gibi politik - askersel saldırı paktları kurularak yeryüzü, uluslararası gerginliğin içine sürüklendi. Anti - komünizmi ve anti - sovyetizmi sürekli körükleyen emperyalist güçler, Mc. Carty'ci çevreler, bütün insanlığı termo - nükleer bir savaş tehlikesiyle karşıkarşıya getirdiler. Sahip oldukları nükleer potansiyeli, bütün dünya halklarına ve barışsever güçlere karşı bir şantaj vasıtası olarak kullanmaya başladılar.

Emperyalizm, bilim ve teknikteki gelişmeleri, bunun sağladığı olanakları insanlığın hizmetine sokmak yerine, silahlanmanın, savaş kundakçılığının hizmetine sokmaktaydı. Diğer yandan burjuva iktisatçıları, işsizlik ve enflasyonu önlemenin, tekellere akan kârı artırmanın başlıca yolu olarak ekonominin askerileştirmesini önermekteydiler. II. Dünya Savaşı öncesinde, ABD'nin doğrudan savaş giderleri için ayırdığı para, bütçe harcamalarının % 14'ünü teşkil ederken, bu oran 1953'den sonra hızla arttı ve genel bütçe giderlerinin 2/3 üne ulaştı.

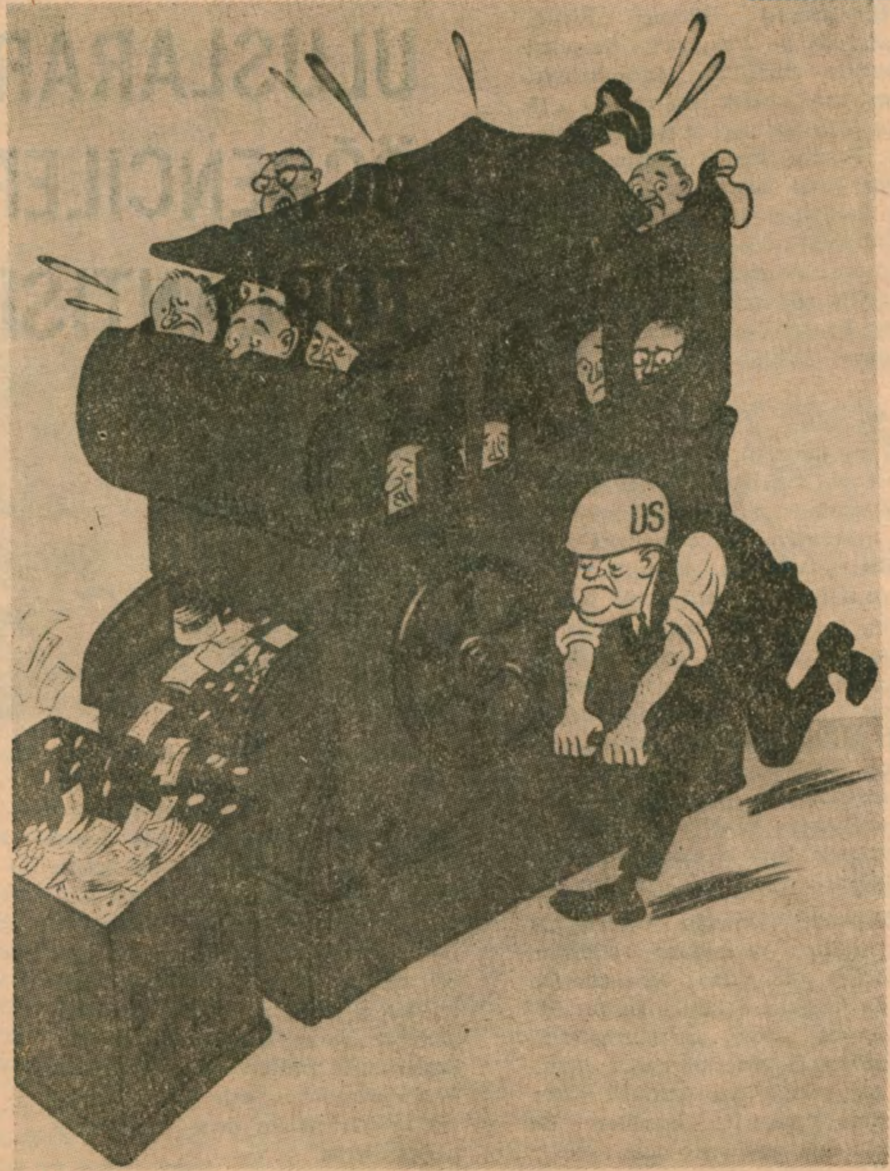
Ekonominin askerileştirilmesi işsizlik ve enflasyonu önleyememişti, ama tekellerin bu yolla elde ettikleri kârların arttığı bir gerçekti. ABD tekellerinin 1938 de 3,3 milyar dolar olan kârları, 1959 da 14,5 katlık bir artışla 48 milyara yükseldi.

Tekellerin böylesine büyük kârlar elde etmeleri karşısında emperyalist ülkelerin barıştan, tam ve genel bir silahsızlanmadan yana olmaları, ulusların egemenliğine ve eşitliğine saygı göstermeleri elbette beklenemezdi.

«Üretimin yüksek derecede toplumsallaştığı», devlet - tekel birliklerinin ortaya çıktığı emperyalist ülkelerde, dünya barışını kundaklayan güçlerin, militarizmi, silahlanma yarışını sürekli körüklemeleri bundan dolayıdır. «Tekelci - devlet kapitalizmi, devlet gücü ile tekellerin gücünü, tekelleri zenginleştirmek, işçi hareketini ve ulusal kurtuluş mücadelesini ezmek, kapitalist düzeni kurtarmak ve saldırı savaşları açmak için tek bir mekanizmada birleştirmiştir.» (Nikitin)

Bu ülkelerde devlet, savaş malzemesi üreten tekellerin en büyük alıcısı durumundadır. 1963 rakamlarına göre ABD hükümeti, uçak ve roket sanayi üretiminin % 87'sini, elektronik sanayi üretiminin % 40'ını, gemi yapım ve askeri teknik üretimin % 75'ini ve haberleşme araçları üretiminin % 72'sini satın almıştır. Emperyalist ülkelerde devlet, satın aldığı savaş araç ve gereçlerini kuşkusuz paslanmaya terketmeyecektir. Bu malzemeler ya silahlanma yarışına sürükledikleri azgelişmiş ülkelere satılacak ya da Vietnam'da, Orta Doğu'da, Angola'da olduğu gibi ulusal özgürlük savaşı veren halklara karşı kan ve ateş kusacaktır.

Emperyalist saldırganlık, militarizm ve silahlanma yarışı, bizzat bu halkların çıkarlarıyla da çatışıyor. İşçi sınıfı ve çalışan diğer kesimler bu ülkelerde silahlanma yarışının ağır yükünü omuzlarında taşıyorlar. ABD'de fert başına düşen askeri harcamalar 1929 - 1930'da 7 dolar iken, 1954-1955'de bu rakam 35 kat artışla 250 dolara yükselmiştir. İngiltere'de ise 1913-1914'de 1,7 sterlin olan fert başına düşen askeri harcamalar, 1954 - 1955 yıllarında 29,3 sterline ulaşmıştır. II. Dünya Savaşı sonrasında silahlanma yarışı kapitalist ülkelerde enflasyonu arttırmış, işçi ve emekçi sınıfların yaşam koşullarını daha da ağırlaştırmıştır.

ABD için Vietnam savaşı faturası da şöyledir: 56 bin ölü, 300 bin yaralı, 150 milyar dolarlık harcama.

Emperyalizmin dünya jandarmalığı rolünü sürdürmek, halkların bağımsızlık savaşlarına karşı doğrudan müdahalelerde bulunmak amacıyla, askeri birliklerinden dörtte birini, yani 560 bin askeri kendi topraklarının dışında, yabancı ülkelerde bulundurmaktadır. Ayrıca 64 ülkede 450 askeri üsse sahiptir.

Emperyalizmin, NATO'cu militarist çevrelerin, ülkeler ve halklar arasında düşmanlık yaratmak ve bu yolla geri kalmış ülkeleri silahlanma yarışına sürüklemek çabaları, saldırgan stratejilerinin en önemli bölümünü oluşturuyor.

Vietnam yenilgisinden sonra uzak - doğu'da askeri ve politik gücü iyice sarsılan ABD emperyalizmi, özellikle Orta - Doğu'yu başlıbaşına bir gerilim bölgesi haline getirmeye çalışmaktadır. İsrail saldırganları, ABD emperyalizminin bu amaca yönelik politikasına hizmet etmektedirler. 1967 ve 1973 Orta - Doğu savaşlarından sonra ve petrol gelirlerindeki muazzam artışlarında etkisiyle bu bölgedeki pek çok ülke bütün olanaklarıyla silahlanmaya yöneldi. İran, Basra Körfezi Emirlikleri, Kuveyt, Suudi Arabistan, Ürdün gibi gerici rejimler emperyalist silah tekellerinin en büyük alıcısı durumuna geldiler. Yine Kıbrıs buhranından dolayı Türkiye ve Yunanistan silahlanma için kollarını sıvadılar.

Azgelişmiş ülkelerin askeri harcamalara ve silahlanmaya büyük paylar ayırmaları, onların gerçek çıkarlarıyla çatışmakta, sanayileşme ve kalkınma yönündeki çabalarını engellemektedir. Bazı ülkelerdeki askeri harcamaların milli gelire oranı bunu yeterince kanıtlıyor. Askeri harcamaların milli gelire oranı Mısır'da % 32, Suudi Arabistan'da % 21,8, İran'da % 9,3, ve Türkiye'de ise % 6,5 dur.

Emperyalizmin «hür dünya» koruyuculuğu yalnızca askeri masrafların sürekli arttırılmasıyla, dünyanın bir nükleer silah deposu haline getirilmesiyle sınırlı değildir. Bu çabaların yanısıra, ayrıca emperyalizmin, sosyalist ülkeler düşmanlığını, militarizmi ve şovenizmi yaygınlaştırmak için harcadığı büyük paralara da değinmek gerekir. Sosyalizme karşı yürütülen ideolojik savaş, ABD'ne yılda 500 milyon dolara mal olmaktadır. Aynı faaliyetler için CIA'nın harcadığı milyarlarca dolar bunun dışındadır ve kesin miktarı bilinmemektedir.

Emperyalizm, dünya halkları için bütün insanlık için açlık, sefalet, yağma, zulüm, savaş ve barbarlık demektir. Emperyalizm, doğası gereği savaştan, militarizmden yanadır. Ama, emperyalizmin bütün insanlığın kaderine hükmettiği çağlar artık gerilerde kalmıştır. Anti - emperyalist, ilerici güçler dünyamızın geleceğini belirlemekte, sosyalizm bütün insanlığın yolunu aydınlatmaktadır. Sosyalizm, doğası gereği barıştan yanadır. Sosyalist ülkelerin dünya barışı için verdikleri ısrarlı ve kararlı mücadeleler, emperyalist kudurganlığın geriletilebileceğini kanıtlamıştır. Karşı-devrim ihraç etme yollarının giderek tıkanmasıyla, halkların kendi geleceklerini özgürce belirleme olanakları bugün daha da artmış bulunmaktadır.
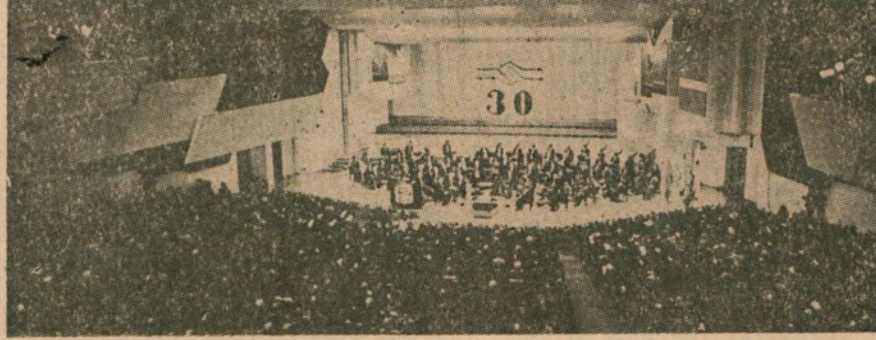

AVRUPA'DA ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER TOPLANTISI YAPILDI

Uluslararası Öğrenci Birliği Sekreterliği ve Polonya'lı Sosyalist Öğrenciler Birliği'nin önderliğinde, Polonya'nın Gdansk kentinde 12 - 15 Mayıs 1975 tarihleri arasında «Halkların; Faşizm, Neo - Faşizm ve gericiliğe karşı mücadelesine öğrencilerin katılması» konulu Uluslararası bir öğrenci toplantısı yapıldı. Toplantının amacı, faşizme karşı kazanılan zaferin 30. yıl dönümünü kutlamaktı. Toplantıya 7 Uluslararası ve 30 ulusal örgütün temsilcileri katıldı.

Toplantıda, halkların sürekli barış ve özgürlük içinde yaşayabilmeleri için faşizme ve gericiliğe karşı mücadelede hayatlarını kaybetmiş olan milyonlarca şehit saygıyla anıldı. Barış, halkların güvenliği, işbirliği ve ulusal bağımsızlık için öğrencilerin, halklarıyla birlikte emperyalizm, sömürgecilik, yeni sömürgecilik, faşizm, ırkçılık, neo - faşizm ve gericiliğe karşı mücadelesinin daha da yoğunlaştırılması gerektiği belirtildi. Toplantıya katılan temsilciler, insanlık için daha iyi bir gelecek sağlamaya yönelik mücadeleyi sürdürmeye kararlı olduklarını tekrar belirttiler.

Toplantı sonunda oybirliğiyle kabul edilip yayınlanan bildiride temsilciler, tüm dünya öğrencilerine çağrıda bulunarak bütün kardeş öğrencilerden safları sıklaştırmalarını ve yumuşama sürecini geri dönülmez bir şekilde yerleştirmek üzere mücadele etmelerini istediler. Bu çağrının tam metni şöyledir :

«Öğrenci kardeşler! Bizler, 30 dan fazla ülkenin temsilcileri, Polonya'nın Gdansk kentinde Nazi ordusunu 1939 Eylül'ünde bu kente saldırısıyla 2. Dünya Savaşı başlamıştı. Faşizme karşı kazanılan zaferin 30. yıl dönümünü kutlamak üzere toplanmış bulunuyoruz. Bu çağrıyı sizlere; barış ve insanlığa daha iyi bir gelecek sağlamak için hayatlarını veren anne, baba ve kardeşlerimizin kanları, terleri ve fedakarlıkları sonucu elde edilen özgürlükten yararlanan genç kuşaklara gönderiyoruz.

Faşizme karşı kazanılan zafer, tüm dünyanın gelişmesini derinden etkilemiş, büyük tarihi önemi olan bir olaydır. Bu zafer, halkların barış ve özgürlük için genel anti - emperyalist mücadelesinin büyük bir hız kazanmasında dönüm noktasını oluşturur.

Kalplerimizde büyük bir yer tutan bu toplantı dolayısıyla sizlerden «Halklara, Parlementolara ve Hükümetlere» yöneltilen çağrıya gerekli önemi vermenizi; Helsinki Konferansı'nın 3. dönemini başarıya ulaştırmaya, Stockholm çağrısının tam

uygulanmasına ve farklı sosyo - ekonomik sistemlere sahip devletler arasında sürekli barış, silahsızlanma, demokrasi, halkların güvenliği adına yapılan anlaşmaların desteklenmesine yönelik; hertürlü ayrıma, sömürgeciliğe ve yeni - sömürgeciliğe karşı mümkün olan en geniş çapta eylemin yürütülmesi için çabalarınızı, girişimlerinizi ve ortak eylemlerinizi bir kat daha artırmanızı istiyoruz. **Detant'ın, geri dönüşü olmayan bir süreç kılınmasına katkıda bulunmak, bölgesel ve dünya çapında güvenlik sistemlerinin yaratılma-**

(Devamı 11. sayfada)

YUNANİSTAN GENÇLİĞİNİN TÜRKİYE GENÇLİĞİ İLE DAYANIŞMASI

«İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK» Gazetesinin yayın hayatına girdiğinden beri, işçi sınıfı hareketine bağlılığı, Türkiye'de ve Avrupa ülkelerindeki devrimciler arasında saygın bir yer almıştır. Gazetemizin edindiği bu saygınlık izlediği doğru politikasından ileri gelmektedir. Bu doğru politika sonucudur ki, «İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK» gazetesi, bütün Avrupa ülkelerinde gençlik içinde en içten duygularla karşılanmakta, Türkiye gençliği ile Dünya gençliği arasında dayanışmayı sağlamaktadır. Gazetemize, Avrupa gençlik örgütlerinden bir çok çağrı gelmektedir. Bunun iki somut örneğini geçtiğimiz günlerde aldık:

«Londra İktisat Fakültesi (London School of Economics) Yunanlı Öğrenciler Birliği» imzasıyla gelen telgrafta şöyle deniyor: «EMPERYALİZME VE GERİCİ GÜÇLERE KARŞI MÜCADELENİZDE DAYANIŞMA İÇERİSİNDE OLACAĞIMIZI BİLDİRİRİZ»

Belçikadan gelen mektup ise şöyle:

«Değerli Dostlar,

Belçika'daki ilerici yurtsever öğrenciler olarak bir komite oluşturduk. Anti - emperyalist mücadelemizde İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK'in kollektif bir propaganda ve örgütlenme aracı olacağına inanıyoruz. İşçi ve öğrenci gençlik arasında İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK için abone kampanyası açacağız, ayrıca elden satışlara başlayacağız.

Selamlarımızla, mücadelenizde başarı diliyoruz.

İlerici Yurtsever Öğrenciler Komitesi»

Dünya gençliği uluslar arası barış ve dostluk istiyor. Dünya gençliği arasında yaygınlaşan anti emperyalist kavga değişik ülkelerdeki gençleri eylem birliğine götürüyor. Ortak düşmana karşı, Akdeniz ve Avrupa ülkelerindeki işçi sınıfları ve diğer demokratik güçlerin dayanışması giderek güçleniyor.

BELÇİKA TÜRK ÖĞRENCİ BİRLİĞİ KONGRESİ

Bozguncuların, hedef şaşırtma ve ihanet çizgileri artan bir hızla sürüyor. 10 Ocak 1976'da toplanan Brüksel Türk Öğrenci Birliği'nin Genel Kurulunda bu gerçek bir kez daha belgelendi. Ve yine belirlendi ki ilerici yurtseverler, faşistlere, maceracılara, bozguncularа, ajanlara karşı mücadelede tek bir yumruk olarak dimdik ayaktadırlar.

Üç yıl önce kurulan ancak şimdiye dek hiçbir varlık gösteremiyen BTÖB'ni gerçekten ilerici bir örgüt haline getirme çabasında olan ilerici yurtsever öğrencilerin karşısına polisi, faşisti, Mao'cusu birlik halinde çıktı. Belçika'da oldukları sürece yurtlarını unutan, politikadan bucak bucak kaçan, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden fersah fersah uzak olanlar, gerçekten ilerici öğrencileri şaşırtmak için ilerici yurtsever öğrencilerin karşısına «demokratik sol» görünümünde çıktılar. Oysa «demokratik sol» maskesini kullananların listelerinde faşistinden, Mao'cusuna kadar halk düşmanlarının, hainlerin her çeşidi vardı. Sövlemekte ustalaştıkları yalanlarla birkaç saf sosyal demokrat öğrenciyi kendilerine alet ettiler. Boz-

«Devamı 11. sayfada»

HOLLANDA TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ KONGRESİ

Avrupa'daki Türkiye'li ilerici örgütlerin kongreleri sürüyor. 17 - 18 Ocak 1976 günlerinde de Hollanda Türkiye'li İşçiler Birliği'nin kongresi yapıldı. Birçok örgüt temsilcisi ve konuk tarafından izlenen kongrede önemli karar tasarıları oylandı ve kabul edildi. Angola ve Portekiz devrimci hareketiyle dayanışma ve bu konuda Türk Hükümetine telgrafla çağrı yapılması kararlaştırıldı. Bir başka kararda da Yusuf Küpeli'nin sağlık nedeniyle serbest bırakılması için Kongre Divanının Kongre adına Cumhurbaşkanı'na telgraf çekmesi kabul edildi. Ceza Kanunundaki 141, 142, 146 ıncı maddelerin iptaliyle ilgili karar tasarısı büyük bir çoğunlukla onaylandı ve ayakta dakikalarca alkışlandı. Ayrıca kongrede HTİB'nin ATTF'ye üye olmak için başvurmasına karar verildi.

FRANSA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ KONGRESİ

Fransa Türkiye'li Öğrenciler Birliği Kongresi 31 Ocak 1976 tarihinde Granoble'de yapıldı.

Fransa'da bulunan Türkiye'li öğrencilerin demokratik kitle örgütü olan FTÖB, iç ve dış bütün baskılara göğüs gererek mücadelesine devam ediyor. Örgüt Fransa'da bulunan Türkiye'li öğrencilerin demokratik ve akademik sorunları yanında, diğer Avrupa ülkelerindeki öğrenci örgütleriyle eylem birliği içindedir. Egemen güçlerin bütün engellemelerine rağmen, yurt dışındaki anti - emperyalist ve anti - faşist kavgaya aktif olarak katılıyorlar. Türkiye'deki faşist baskıyı Fransa ve dünya gençliğine açıklayarak, protesto yürüyüşleriyle sesini duyurmaya çalışıyorlar.

Fransa'daki arkadaşlarımızın verdiği kavga Türkiye'de verilen, bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme, kavgasının bir parçasıdır. Gazetemize gönderdikleri bir çağrı mesajında bunu somut olarak vurguluyorlar.

«Sizleri 31 Ocak 1976 Cumartesi günü Grenoble'de yapılacak kongremize bekliyoruz.»

Yurdumuzda işçi sınıfı, emekçi halk, İlerici Yurtsever

«Devamı 11. sayfada»

ARAP HALKLARININ ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİ DURDURULAMAZ!

Emperyalizmin sömürgen ve gerici özü, kokuşmuşluğu, asalaklığı, durumunun çaresizliği ve insan düşmanı karakteri şimdiye dek hiç böylesine gün ışığına çıkmamıştı. Emperyalizm; O, insanlığın baş düşmanı, toplumsal ilerlemenin baş engelidir.

Günümüzde emperyalizmin insanlığı yıkıma götürecek bir termonükleer savaş tehdidine ve kışkırtmalarına karşı barış, demokrasi ve sosyalizm için mücadelede insanlığın, halkların en önemli dayanağı sosyalist sistemdir.

Çağımızdaki sosyal olaylar gelişmeler, emperyalist - kapitalist sistemin gitikçe yoğunlaşıp hızlanan çökme süreci karşısında tekelci - işbirlikçi burjuvazinin tavrı, artan sömürünün, baskının ve büyüyen saldırganlığın yeni bir basamağını oluşturmaktadır.

Artık emperyalizmin her istediği halkı haraca kesme dönemi geride kalmaktadır, çünkü emperyalizmin karşısında her gün durmadan gelişen ve ilerlemeler kaydeden bir sosyalist ülkeler topluluğu, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal bağımsızlık ve sosyal kurtuluşları için savaşan halkların mücadelesi vardır.

Emperyalizm, saldırı, militarizm ve silahlı tahrik politikasına paralel olarak dünyada yapay bir şekilde ileri- tampon karakol olarak kullandığı devletler ve hükümetler oluşturmaktadır. Emperyalist çevreler, ikinci dünya paylaşım savaşından sonra 1948'de Orta-doğu bölgesindeki sömürü ve egemenlikleri için gerici, ırkçı, siyonist ideoloji ile ortaklaşa ileri karakolları İsrail devletini kurdurtmuşlardır. Aslında ekonomik, coğrafi, kültürel ve tarihsel hiçbir bütünlük ve birlikleri olmayan dini toplulukları bir araya getirerek 2 milyon Filistinli Arap halkı yok farzedilerek bu insanların topraklarını gaspederek İsrail devletini kurdular. Buna gerici arap şeyhleri, kralları ve çevreleri de Filistinin emperyalizme ve siyonizme peşkeş çekilmesine yardımcı oldular. Filistin topraklarından zorla göç ettirilen Filistinliler bölük pörçük Arap ülkelerine (Mısır, Ürdün, Suriye, Lübnan) serpiştirildiler.

1948'lerden itibaren örgütlenmeye geçen **Filistin Direnme Hareketi** yada Fedaiiyin Hareketi ancak uyanan Arap halklarının ve Dünyada gelişen sosyalist sistemin belirleyici rolünün günbegün artması sayesinde 1965'lerde aktif mücadeleye geçebilmişdir.

Bu gün Filistin Direnme Hareketini oluşturan Filistinlilerin çoğunluğu Arap ülkelerinde mülteci - göçmenlerden oluşmuşlardır. Direnme Hareketinde Filistin gençliğinin etkin rolü başlıbaşına bir konu olduğundan bunu tek cümleyle belirtirsek; hareketi oluşturanların çoğunluğu genç militan fedailerdir.

Filistin Direnme Hareketi gerek aktif sıcak savaşta ve gerekse politik diplomatik alanda büyük başarı ve kazanımlar elde etmektedir. Bu kazanımların baş destekçileri başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm sosyalist dünya sistemidir.

Lübnan'da birkaç aydır kıran kırana bir savaş sürmektedir. Lübnan'daki olaylar ne dünün ne de bugünün olaylarıdır. Bu olayları emperyalistler, Nato'cu çevreler, CIA ve gerici işbirlikçi Arap burjuvazisi uzun zamandır sahnelemek istemektedir.

Amaçları, Orta - doğuda sürekli olarak havayı gerginleştirmek, barışı ve ilerici gelişmeleri baltalamak ve silahlanmayı sağlamaktır. **Lübnan olayları burjuva basınının yaydığı gibi hıristiyan - müslüman çatışması değil; barıştan, özgürlükten ve toplumsal ilerlemeden yana güçlerle emperyalizm ve gerici işbirlikçi güçler arasındaki çatışmadır.**

Bu oyunun tıpkısı Eylül 1971'de Ürdün'de tezgahlandı. 1971'de emperyalist çevreler ve gerici arap şeyhleri ile burjuvazisi tıpkı Lübnan gibi Filistin Kurtuluş mücadelesinde stratejik - coğrafi önemi olan Ürdün'de, uyanan arap halklarının simgesi haline gelen Filistin Direnme Hareketine karşı, Ürdün ordusu ve gerici aşiret şeyh reislerini de kullanarak Filistin Direnme Hareketinin üslerine ve mülteci kamplarına karşı katliam hareketine giriştiler. O zaman Filistinliler 20 bin şehit vererek Ürdün'den çekildiler ve Filistin Hareketi için çok önemli bir mevzi kaybedildi.

Emperyalist çevreler, Nato'cu saldırganlar, CIA, gerici işbirlikçi arap burjuvazisinin amacı bir yandan Lübnan'daki ilerici, devrimci hareketi yok etmeyi amaçlarken, diğer yandan Filistin Direnme Hareketi'ni de tasfiye etmek ve son zamanlarda Filistinlilerin elde ettikleri başarı ve kazanımları baltalamaktır. Bu oyunlar tezgahlanırken emperyalizm dünyada ve 1971 Ürdün olaylarında olduğu gibi ilk önce maceracı, maoist ve troçkist anarşist unsurlardan faydalanmayı ihmal etmemiştir.

Lübnan'da emperyalist çevreler ve işbirlikçi kodaman Lübnan burjuvazisi tarafından kiralanmış olan faşist falanjist militanlar açıktan açığa sivil halkı katletmektedirler. Halkın böylesine canice katledilmesine kayıtsız kalamayan Lübnan Komünist Partisi, İlerici Sosyalist Partisi ve Filistin Fedaileri Lübnan'da ölüm kalım mücadelesi vermektedirler. İlerici güçlerin mücadelesini başta sosyalist sistem olmak üzere tüm dünyanın ilerici demokrat güçleri desteklemektedir.

Lübnan'da ekonomik siyasal ve sosyal alanda en büyük payı Maruni Hıristiyanlar elinde tutar. Bunlar, bankerler, kodaman ticaret burjuvazisi ve toprak sahipleridir. Milli gelirden en büyük payı Falanjist Partiyi destekleyen bu imtiyazlı azınlık alır. Öte yandan bunların karşısındaki tüm halk yoksulluk ve açlık içinde yaşar. Kısaca çatışma sınıfsaldır. Hatırlanırsa bu egemen işbirlikçi kodamanların temsilcilerinden şimdiki İç İşleri Bakanı Kamil Şamun 1958 yılında Lübnan'a müdahele eden Amerikan deniz piyadelerini çağıranların başındaydı.

Lübnan'daki çatışmaları, olayları, emperyalist güçler, Nato'cu saldırganlar ve gerici işbirlikçi arap burjuvazisi, bir, Eylül 1971 Ürdün gibi kendi çıkar ve sömürüleri için tertiplediler. Ancak, ne dünyamız o günlerin dünyasıdır nede tarih tekerrürden ibarettir, tarihsel gelişim ileriyedir, devrimci güçlerden yanadır. Dünyada tüm alanlarda belirleyici etken olan sosyalist sistemle ilişkileri arttıkça daha sağlam çizgiye oturan Filistin Direnme Hareketi ve öte yandan Lübnan halkı tüm provakasyonları ve kışkırtmaları boşa çıkartacaklar, Arap halkları ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini mutlaka gerçekleştireceklerdir.

AVRUPA BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ DÜNYA BARIŞI UĞRUNDA SAVAŞIYOR

Dr. Chandra

Dr. Romesh Chandra ile ABÖK sekreterleri basına açıklama yaparken.

ABÖK (Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi), Türkiye'li işçi, öğrenci ve meslek örgütlerinin bir araya gelmesiyle oluşan bir cephe örgütüdür. 50'ye yakın örgütü çatısı altında barındırmaktadır. Sosyalist, sosyal demokrat, demokratik sol ve anti - emperyalist örgütler bu komite içinde temsil edilmektedir. ABÖK «İşçi sınıfının, köy emekçilerinin, halkımızın, gençliğin, öğretmenin ve memurların demokratik hak ve özgürlükleri» için «demokratik bir iktidarın iş başına gelmesi için» mücadeleyi amaç edinmiştir. ABÖK «bölgesinde ve Avrupada barış ve güvenliğin güçlenmesine» destek olmaktadır.

Önümüzdeki sayılarda ABÖK'ün amacı, kuruluşu ve işleyişi ile ilgili ayrıntılı bilgiler verilecektir.

ABÖK, üyesi olduğu Dünya Barış Konseyi (DBK) Genel sekreteri Dr. Romesh Chandra ile geçtiğimiz ay Frankfurt'ta çeşitli konuları kapsayan bir görüşme yapmıştır. Aşağıda bu görüşmeye ilişkin ABÖK bildirisini yayınlıyoruz:

«Dünya Barışçı Güçlerin Konferansını devam ettirici "İlişki Konseyi"nin toplantısına katılmak için DBK Genel sekreteri Dr. Romesh Chandra Farankfurt'a geldi. 29/1/1976 günü başlayan toplantının açış konuşmasını yapan Dr. Chandra özetle: "Kapitalist dünyada, silahlanma gereği varmış gibi kamuoyu oluşturulmakta ve barışçı güçlerin silahlanmaya karşı olan çabalarıda etkisiz hale getirilmek istenmektedir. Hiç bir zaman barışçı güçler silahlanma yarışının önünde pasif kalamayacak, bu yarışı alt ederek yengi kazanacaktır. Çünkü barışçı güçler, çok güçlüdür. Bütün dünyada barış gerçekleşinceye kadar dünya barışçı güçlerine yoğun çalışma görevi düşmektedir.» demiştir. Daha sonra delegeler söz alarak, silahlanmaya karşı nasıl eylem gösterilmesi gerekli olduğu üzerinde durmuşlardır. Toplantıya, profesör ler, bilim adamları, barış ve özgürlük işçileri, din adamları, sendikacılar ve politikacılar katılmıştır. ABÖK Koordinasyon Kurulunun da açılışına katıldığı toplantı 3 gün sürmüştür.

29/1/1976 perşembe günü saat 20.30'da Dr. Chandra ABÖK Koordinasyon Kuruluyla ayrı bir toplantı yapmıştır, 2,5 saat süren toplantıda ABÖK çalışmaları hakkında bilgi alınmıştır. Türkiye ile yakından ilgilenen Chandra, Türkiye'deki faşist tırmanışı siyasi tutuklulara yapılan baskıları, provokasyonları, Yusuf Küpeli'nin durumunu ABÖK'ün başvurusu üzerine BM İnsan Hakları Komisyonuna götüreceklerini söylemiştir. Dünya Barış Konseyi'nin içinde de «İnsan Hakları Komisyonu» oluşturmakta olduğunu belirtmiştir.

ABÖK Haber bültenini inceleyen Dr. Chandra, ayrıca çeşitli girişimlerde bulunabilmek, dünyadaki barışçı güçlerin, Türkiye barışçı güçleri ile dayanışmaya girmesini sağlamak için Türkiye üzerine koordinasyon kurulundan geniş bir rapor ve dökümanlar istemiştir. Türkiye'deki barış, özgürlük, demokrasiden yana mücadele veren güçlerle DBK'nın dayanışma içinde olacağını, bu konuda elinden geleni yapacağını özellikle vurgulamıştır.

30/1/1976 günü Dr. Chandra ABÖK sekreterleri ile birlikte Türk Basın Yayın mensuplarıyle bir toplantı yapmıştır. Toplantıda DBK ve ABÖK'ün amacı anlatılmış ve Dr. Chandra sorulan soruları cevaplandırmıştır.»

★ GENÇLİK ve SANAT ★

KENDİNİ BARIŞA ADAYAN SANATÇI ROBESON'U 77 YAŞINDA KAYBETTİK

ABD'nin en ünlü ve en eski sanatçısı Paul ROBESON geçtiğimiz Ocak ayı içerisinde 77 yaşında iken kalp krizi sonunda öldü.

9-Nisan-1898'de Princeton, New-Jersey'de doğan sanatçı önceleri köle olarak uzun müddet çalıştı. Daha sonra çobanlık yaptığı sıralarda Rutgers üniversitesi'nde edebiyat okudu, sonra New-York Colombia Üniversitesi'nde hukuk öğrenimi gördü. Ancak meslekte karşılaştığı ırk ayırımı yüzünden avukatlık yapmayı reddetti. Tiyatro ile ilgilenmeye başladı. 1925 yılında Greenwich'de ilk olarak «zenci ilahiler resitali» verdi. «Old Man River» adıyla bir yapıt meydana getirdi. İspanya iç savaşı sıralarında da kamplarda ve hastahanelerde şarkı söyledi. İngiltere'de 1937 yılında «Hazreti Süleyman'ın hazineleri» filmini çevirdi.

1949 yılında İngiltere'de iken şarkıcılık mesleğinin kendisi için, siyahların kurtulması yolunda bir araç olduğunu belirtmiştir. Daha sonra Moskova'da zencilerin hiç bir zaman Sovyetler Birliği'ne karşı savaşamayacağını söylemesi, Amerika'da büyük bir skandal yarattı. Ülkesine döndüğünde resmi makamlarca pasaportu elinden alındı.

1952 yılında «LENİN ÖDÜLÜ» nü almak için pasaportu verilmediğinden Moskova'ya gidemedi. Oğlu Paul Jr.'ı ırk ayırımının yapılmadığı Sovyetler Birliği'nde öğrenim yapmaya gönderdi.

23-Ocak-1976'da ölen Paul Robeson Amerika'da zencilerin haklarını korumak için tüm yaşamı boyunca mücadele etmiş, kendini barışa adamıştır...

tiyatro

DOSTLAR'DA ÖZEL GÖSTERİLER

15 Şubat Pazar, Film: ÇAPAYEF (12.00)
16 Şubat Pazartesi, Forum: «Ortak» oyunu (19.00)
17 Şubat Salı, Film: ŞEFTALİ HIRSIZI (18.30)
18 Şubat Çarşamba, Film: BABA (21.30)
22 Şubat Pazar, Film: ŞEFTALİ HIRSIZI (12.00)
24 Şubat Salı, Film: Gazetecilerin Savaşı (12.00)
25 Şubat Çarşamba, Film: Endişe (21.30)
29 Şubat Pazar, Film: Gazetecilerin Savaşı (12.00)
1 Mart Pazartesi, Resital: Ruhi Su - Sümeyra Çakır (19.00)
2 Mart Salı, Film: Küller ve Elmas (18.30)
3 Mart Çarşamba, Film: Umutsuzlar (21.30)
7 Mart Pazar, Film: Küller ve Elmas (21.00)
8 Mart Pazartesi, Konser: Timur Selçuk (19.00)

Oyun Düzeni :

Ortak	Çarşamba, Cuma, Pazar 18.45 Perşembe 21.30
Ezenler, Ezilenler	
Başkaldıranlar	Çarşamba 15.30, Cumartesi 21.30
Düşmanlar	Pazar 15.30, Cuma 21.30
Kerem Gibi	Cumartesi 15.30
Alpagut Olayı	Cumartesi 18.45

YER : Dostlar Tiyatrosu
Samanyolu sok. No: 50 - ŞİŞLİ

/kitap

"ÇAĞDAŞ REVİZYONİZMİN ELEŞTİRİSİ"

P. N. FEDOSEYEV
ALFRED KOSING

(Çeviren: Ergun Tuncalı, 168 sayfa, 15 TL)

Konuk Yayınlarının Aralık 1975'de yayınladığı bu kitapta: Çağdaş Revizyonizmin anlam ve fonksiyonları; işçi sınıfının dünyadaki devrim sürecinde öncü rolü ve bazı uydurmalar; sosyalist toplum ve parti konusunda, Leninci öğretinin revizyonist tahrifi anlatılmaktadır.

Çağdaş revizyonizmin teorik içeriği, ideolojik kaynakları ve kendini ortaya koyuş biçimleri, temelleri Bernstein tarafından atılmış olan «eski» revizyonizmden farklıdır. Eski revizyonizm, Marks'ın öğretilerini gözden geçirip değiştirmeyi öğütler. Çağdaş revizyonizm ise, «Marks'a dönüş» adı altında ve sözde ortaya «daha iyi bir model» koyarak güya «yozlaşmış» bulunan sosyalizmi yenileştirme iddiasındadır.

Çağdaş revizyonizmin ideologlarından Fransız Roger Garaudy, Avusturyalı Ernst Fischer ve ötekileri iki kanıt ileri sürmektedirler: Birincisi Leninciliğin, Marksizmin geliştirilmiş bir biçimi olmayıp, yalnız belirgin bir şekilde Rusya'ya özgü bir olgu olduğu, «asıl Marks'a dönmek» gereği bu kanıta göre ileri sürülmekte; ikincisi, Sovyetler Birliğinde ve öteki sosyalist ülkelerdeki sosyalizmin artık K. Marks'ın teorileriyle ortak hiçbir yanının kalmadığını, sosyalizmin «bürokratik ve devletçi» bir yozlaşmanın içinde olduğunu iddia etmektedirler.

Revizyonist teoriler, oportünist uygulamaya yol açmaktadır. Sağcı ve «sözde solcu» revizyonistler ve oportünistler, milliyetçi ve gerici eğilimlerle kaynaşmaktadır. «Sözde solcu» revizyonizm, genellikle yeni troçkistler ve maocular tarafından temsil edilmektedir. Bunlar sınıf mücadelesinin gerçek koşullarını hesaba katmamakta, Marks'çı politikanın yerine «siyasal maceracılığı» gerici, ütopist «sosyalizmi» geçirmek istemektedirler.

Revizyonistler, öğrencilere yaranmak ve onları işçi hareketine karşı çıkarmak için öğrenci hareketinin ve işçi hareketinin aynı derecede önem taşıdığı görüşünü öne sürmekte, böylelikle anti - emperyalist cephenin birliğini bozmaya çalışmakta ve sonuç olarak işçi sınıfının devrimci mücadelesinde öncülük rolünü aydınların oynadığını iddia etmektedirler. Aynı zamanda parti sorunu hakkında da Lenin'ci örgütlenme ilkelerinin uluslararası geçerliliğini inkara çalışmaktadırlar.

Uluslararası işçi hareketinin gitgide yaygınlaştığı çağımızda devrimci hareket yeni yeni boyutlar kazanırken, işçi sınıfının ve partisinin yönlendirici çabasına karşı çıkan revizyonistler, sosyalizm ile kapitalizm arasındaki uzlaşmaz çelişkiyi biçimsel yönden basitleştirip tahrif ederek sosyalizmin sağlıklı bir biçimde kurulmasını güçleştirmektedir.

«Güleryüzlü Sosyalizm», «İnsani Sosyalizm» gibi demagojik sloganlarla bilimsel sosyalizmi reddeden, özellikle Garaudy ve Fischer gibi çağdaş revizyonistler, aslında burjuvazinin bir uzantısı gibi hareket etmektedirler.

İşte bu kitap; İşçi sınıfının bilimine aykırı her türlü sapık akımlara (Maoculara, Troçkistlere, Anarşistlere, Goşist görüşlere) gerçek yanıtı vermesi, dünyada ve özellikle ülkemizde bu akımların kime hizmet ettiklerini açıkça belirtmesi ve bunları gerçek saflarına oturtması bakımından önemli bir yapıttır.

nazım hikmet köşesi

CEVAP

**O duvar
o duvarınız
vız gelir bize vız!...
Bizim kuvvetimizdeki hız,
ne bir din adamının dumanlı vâdinden,
ne de bir hülyanın gönlü yakışındandır.
O yalnız
tarihin o durdurulmaz akışındadır.
Bize karşı koyanlar,
karşı koymuş demektir;
Maddede hareketin,
yürüyen cemiyetin
ezeli kanunlarına.
Sükûn yok, hareket var
bugün yarına çıkar,
yarın bugünü yıkar
ve durmadan akar
akar
akar.
Biz bugünün kahrâmanı,
yarının
münadisiyiz.
Bu durmadan akan,
yıkıp yapan
akışın
çizgilenmiş sesiyiz.
Biz
adımlarını tarihin akışına uyduran
temelleri çöken emperyalizme vuran,
yarını kuran
larız.
O duvar
o duvarınız
vız gelir bize vız!...**

1925

KISA SANAT OLAYLARI

● Ünlü sinema sanatçısı Yılmaz Güney'in Yumurtalık Olayı ile ilgili davası ilginç bir aşamaya girdi. Öldürülen yargıcın dul eşinin nişanlısına yazdığı bir mektupta; «Olayı görmediğini, çocuğunun hatırı için görmüş gibi davrandığını» bildirmekte, «Anarşist köpeğin mahkûm olmasını» istediğini belirtmiştir. Yılmaz Güney'in tahliye isteği reddedilmiştir. Ayrıca Yılmaz Güney Ankara 1. Ağır Ceza Mahkemesinde «Kitle» dergisine yolladığı bir mektup nedeniyle de yargılanmıştır. Güney'in bu davada, 7,5 yıla kadar hapsi istenmektedir.

● İsveç'deki sanatçılarımız tarafından yapılan ve yurt dışına kaçak olarak çalışmaya giden işçilerin dramını anlatan «Otobüs» adlı filmin galası Stockholm'de yapılmıştır. Film Türk sansürü tarafından «Alman milletini» tahkir ediyor gerekçesi ile daha önce yasaklanmıştı. «Otobüs» filmini Tunç Okan yönetmiştir. Filmde Tunç Okan'dan başka Tuncel Kurtiz, Aras Ören ve yedi Türkiyeli işçi oynamış, filmin müziğini Ömer Zülfü Livaneli, kameremanlığını da Güneş Karabuda yapmıştır.

● Brecht'in «ANA» adlı oyunu önümüzdeki günlerde Moskova'da sahneye konulacaktır. «Ana» oyunu ülkemizde Ankara Sanat Tiyatrosu tarafından sahneye konulmuş ve bir kaç kez İçişleri Bakanlığınca yasaklanmıştı. Brecht'in bu oyunu Arkadieva tarafından Moskova Tionem Dram tiyatrosunda sahneye aktarılıyor.

başyazı

«Baştarafı 1. sayfada»

Bu sorunlar elbette sadece gençlik hareketinin kendi içinden kaynaklanmamaktadır. Genel sosyalist ve demokratik hareketin içinde bulunduğu dağınıklık ve bölünmeler bir yanıyla gençlik hareketine de yansımaktadır.

Bu durumda gençlik hareketi kendi içindeki bölünmeleri ortadan kaldırabilir, birliğini gerçekleştirebilir mi? Bizce tersini düşünmek, gençlik hareketinin içinde bulunduğu sorunların çözümünü belirsiz bir tarihe ertelemek ve bugünkü dağınıklığı da kaderci bir tutumla haklı göstermek anlamına gelecektir. Gençlik hareketi, belirli ilkeler temelinde kendi birliğini gerçekleştirici adımlar atabilir, atmalıdır da. Üstelik bu adımlarla, yalnızca kendi saflarını değil, aynı zamanda ulusal özgürlük ve demokrasi mücadelesinin saflarını da güçlendirmiş olacaktır. Anti-emperyalist, demokratik bir öz taşıyan ve halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi ile birlikte yürüyen gençlik hareketi, içinde bulunduğu objektif konum itibariyle, böylesine olumlu katkılar yapabilecek olanaklara sahiptir. Ülkemiz koşullarında gençlik hareketinin oynamak durumunda olduğu bu rolü (kuşkusuz gençlik hareketinin kendi sınırları içinde düşünmek kaydı ile) açık seçik görmek ve daha da önemlisi bunun bilinç ve sorumluluğu ile hareket etmek gerekmektedir.

Bugün çeşitli siyasal partilerin ve siyasal mihrakların gençlik örgütlenmesi ile ilgili çalışmaları bizzat «kendi alt bölümlerini» oluşturmak şeklinde kısır bir anlayışa dayanıyor. Gençlik hareketindeki örgütsel parçalanmalar bu sakat anlayışın pratiğe yansımasından başka bir şey değildir. Ve bu olumsuz tavır, olanca hızı ile sürdürülmektedir. Sosyal - demokrat, demokratik - sol gençlik örgütleri de, adına «sosyalist» sıfatı eklenen gençlik örgütleri de, «örgüt bağımsızlıklarından» ne denli söz ederlerse etsinler, getirdikleri siyasal program, özü itibarı ile gençliğin bütün kesimleri arasında birliği esas almaktan çok, bağlı oldukları merkezlerin kendi subjektif anlayışlarını bütün bir gençlik hareketine dayatmak amacını gütmektedirler. Dolayısı ile «örgüt bağımsızlıkları» lafta kalan bu örgütler, gençliğin en geniş kesimleriyle birleşme şansına sahip olamamaktadırlar. Oysa «örgüt bağımsızlığı» ilkesinin temel işlevi, gençliğin parçalanmasını önlemek, farklı politik yönelimler içinde olan gençliğin güç ve eylem birliğini yaratmaktır.

Gençlik örgütlerinin en belirgin niteliği gerek sayısal ve gerekse de sosyal bileşimleri bakımından yığınsal olmalarıdır. Ne varki yukarıda değindiğimiz yanlış eğilimlerden dolayı bugün varolan örgütlerin hemen hemen hepsi örgüt kurucularıyla onların kendi çevrelerini temsil etmekten ileri gidememektedirler.

Dahası bu örgütlerden bazıları, gençliğin sosyalist mücadelesini yürütme iddiası ile ortaya çıkmaktadır. Gençlik hareketinin öncülüğü görevini üstlenmek bu gibi dar örgüt ve çevrelerin boylarını da, çaplarını da aşan bir iştir.

Sosyalist gençlik hareketinin ulaştığı boyutlar, onları çoktan aşmış ve bütün ilerici gençlik hareketine öncülük etmeye hak kazanan bir gelişkin kazanmıştır.

Devrimci ve demokratik gençlik hareketinin politik düzeydeki birliğinin temeli ve kalıcı şekli örgütsel birliktir. Yüzlerce örgütün mücadele alanlarında yaratdığı bugünkü koşullarda, ilerici gençlik hareketinin birliğini, örgütsel birlik dışında gerçekleştirme olanakları son derece sınırlıdır. İşçi - köylü ve öğrenci gençliğin olduğu kadar, değişik politik yönelimlerdeki gençlik çevreleri arasında da güç ve eylem birliğini gerçekleştirmenin örgütsel planlandaki en somut biçimi, federasyonlaşmadır. Soruna bu açıdan yaklaşamayanlar, kendilerini grupsal havadan asla kurtaramıyacaklardır.

Zamlar gerici MC iktidarının

«Baştarafı 1. sayfada»

saymaktadır. İşçi ücretleri ise, en iyi toplu sözleşmelerle sağlanan artışlarla bile zamlara yetişememektedir. Hayat günden güne geniş halk kitleleri için katlanılması güç bir hal almaktadır.

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıf ve tabakalar zamların sömürü düzeninden doğduğunu bilmektedir. MC iktidarı başta kaldığı sürece sömürü düzeni sürecek, işsizlik, pahalılık, ekonomik, durgunluk başını alıp gidecektir. Yalnız ülkemizde değil Almanya'dan ABD'ye, Fransa'dan İngiltere'ye kadar tüm emperyalist - kapitalist ülkeler müzminleşen bir kriz içerisindedir. Bu bunalım ülkemize de geniş ölçüde yansımakta ve derin ölçüde etkilenmekte. «Bu gidişin sonu ne olacak? Krizi giderme olanağı yok mu? Dünya ekonomisi nereye gidiyor?»

Aslında krizde olan dünya ekonomisi değil! Kapitalist ekonomi krizde! **Sosyalist ülkelerde fiyat artışları görülmemekte hatta fiyatlarda düşüş gözlenmektedir. Örneğin Sovyetler Birliğinde 30 - 40 yıldır fiyatlarda bir artış olmadığı gibi üstelik de son zamanlarda % 25 - 30 oranında ücretlere zam yapılmıştır. Demek ki emekçi halkın, iktidarı olan sosyalizmledir ki tüm ülke halkı mutluluğa ve refaha kavuşur.**

Başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm ezilen sınıf ve tabakaların bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme yolunda mücadelesi ile ekonomik baskılar sona erdirilecektir!

Halktan yana Demokratik

«Baştarafı 1. sayfada»

anayasa değişikliklerini kolayca gerçekleştirebilir, sermayenin baskı ve sömürüsünü kendi iktidarlarıyla birlikte rahatça sürdürebilirlerdi.

Ne var ki provokasyonlar, demokratik güçlerin uyanıklığı sayesinde istenilen hedefleri gerçekleştiremediği gibi, yine ilerici - demokratik güçlerin direnişleri sonucu sıkıyönetim ilanını da şimdilik başaramadılar.

Ama MC iktidarı, yüzlerce yurtsever ve ilericinin kanını dökmeyi başarmıştır. **10 aylık bu iktidarın yarattığı kanlı tablo şöyledir: 42 ölü, 1570 yaralı. Ayrıca yüzlerce ilerici - devrimci tutuklanmış, poliste işkence görmüştür.**

DEMOKRASİ İÇİN VERİLEN MÜCADELE İLERİCİ, HALKTAN YANA BIR HÜKÜMET İÇİN MÜCADELEYLE BİRLEŞTİKİR!

Son olaylar, anti - emperyalist ilerici güçlerle, burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesinin giderek sertleştiğini keskin biçimler kazandığını gösteriyor. İşçi sınıfının örgütlü ve etkin mücadelesinin öncülüğü altında gelişen ulusal özgürlük ve demokrasi mücadelesi, yeni yeni güçlerin katılmasıyla birlikte toplumsal temeli genişliyor, daha ileri boyutlara ulaşıyor. Faşist baskı ve terörün, kanlı terör dalgasının alabildiğine yaygınlaştırıldığı ilerici - demokratik güçlerle, işbirlikçi burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesinin her alanda keskinleştiği bugünkü koşullarda, ilerici, halktan yana bir iktidarın işbaşına getirilmesi sorunu daha da önem kazanmıştır.

Demokrasi ve özgürlükler için verilen mücadeleyi, ilerici, halktan yana bir iktidarın işbaşına getirilmesi mücadelesinden ayrı olarak düşünmek olanaksızdır. Demokrasi ve özgürlük için verilen mücadele halktan yana, ilerici bir iktidarın işbaşına getirilmesi mücadelesiyle birleşmiş; birbirini tamamlayan tek bir zincirin iki ayrı halkası haline gelmiştir.

Ülkemizdeki demokrasi mücadelesinin politik temellerini olduğu kadar somut hedeflerini de bu olgular açısından açık seçik belirlemek gerekiyor.

Kimi çevreler «burjuva demokrasisinin sınırlarını genişletmek» anlamına geleceğini, ve bunun da ülkemizin somut koşulları bakımından asla mümkün olamıyacağını iddia ederek, ilerici - demokratik bir iktidarın işbaşına getirilmesi mücadelesini reddediyorlar. Bu sav, şayet belirli gerçekleri çarpıtmak amacını güdüyorsa, soruna yanlış bir kavrayışla yaklaşmak demektir. **İşçi sınıfının ağırlıklı olarak katıldığı ve bütün ilerici - demokratik güçlerin temsil edildiği böyiesi bir iktidar,** burjuva demokrasisinin sınırlarını genişletmekten öte, ülkemizde, bağımsız, demokratik ve özgür bir geleceğin yollarını açmış olacaktır.

Yukarıdaki gerçeklerin tersini düşünmek de yanlıştır. Halktan yana bir iktidar mücadelesinden kopuk olarak yürütülen demokrasi ve özgürlük mücadelesinin de bir yanı ile topal kalmaya mahkûm olduğu ve kitlelerin bugünkü somut taleplerinin ve çıkarlarının çok çok dışında kalmak olunacağı bilinmelidir.

İşçi sınıfı, bütün halk yığınları MC'nin çekilmesinden, her türlü demokratik olanaklardan yararlanarak yeniden ilerici - demokratik bir iktidarın işbaşına getirilmesi için mücadele ediyorlar. Yığınların gerçek çıkarları burdadır. Ve bütün ilerici - demokratik güçler eylemlerini bu yolda birleştirmelidirler. Halktan yana, ilerici demokratik bir iktidar için, İLERİ!

Genç işçiler

(Baştarafı 5. sayfada)

tiş önce patronun yanına gitti, yediler, içtiler. Arkadaşımızın bizleri şahit olarak göstermek isteyişini müfettiş gülerek karşıladı. Hiç bir sonuç çıkmadı. Biz hep birlikte mücadele etseydik sonuç böyle olmazdı. Biz işe karışamadık. Karışsak patronun bizi işten atması sözkonusu idi. Mecburen sustuk.

— Günümüzde artan faşist baskı ve provakasyonlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

— **İşçi ve emekçileri sindirmek için düzenlenen oyunlardır bunlar. Ülkemizi ve halkımızı sömüren sermaye çevresince düzenlenmektedir. Bu çevrelerin imtiyazı kalkmalıdır, herşey halka açık tutulmalıdır.**

— İşçi - Gençlik dayanışması hakkında ne düşünüyorsun?

— **Bütün genç işçilerin kendi sorunlarına eğilen derneklerine üye olmalarını istiyoruz. Böylece daha güçlü olacağız.**

— Mücadelenizde başarılar dileriz. Hoşçakalın.

Belçika Türk

«Baştarafı 8. sayfada»

guncular ve gericiler Nato'-nun, Ortak Pazar'ın kalbi, Avrupa'nın orta göbeğinde gelişen ilerici öğrenci hareketini engellemek, dağıtmak, saptırmak için ellerinden geleni artlarına koymadılar. İlerici öğrencilere çamur attılar. Anti - sosyalizm, anti - Sovyetizm edebiyatı paraladılar. Maocular, yurt içinde olduğu gibi Belçika'da da bilerek polisle ve faşistlerle işbirliği yaptı. Ama ilerici yurtsever öğrenciler gerilemediler, Genel Kuruldan zaferle çıktılar. Faşizmin yedek gücü bozguncular, Maocular halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin içinde olan gençlik tarafından bir kez daha hareketten tecrit edildiler.

Fransa

«Baştarafı 8. sayfada»

Gençlik, aydınlar üzerine baskıların, faşist uygulamaların giderek yoğunlaştığı bu dönem, İlerici demokratik güçler açısından bir dayanışma ve kenetleme dönemi olmalıdır.»

Gazeteniz gönderdiği cevapta, dayanışma bildirmiştir.

Baskı

«Baştarafı 3. sayfada»

rını bozdular. «Bağımsız Türkiye», «Kahrolsun Ajanlar» sesleriyle bozguncuları susturdular. Duvara yazı yazmak isteyen bir maocu ajan provakatör ise, kendisini önlemeye çalışanlara karşı silahını çekip havaya ateş etmiştir. Bu ve buna benzer somut olaylarla da açık olarak anlaşılmıştır ki maocular egemen çevrelerin değirmenine su akıtmaktadırlar.

Bu arada duruma hakim olan İlerici Yurtsever Gençler, maocu ve polisin ikili oynanan oyununu bozarak, tören'in yarıda kalmasını önlediler. «İşçi - Gençlik Elele Demokratik Cephede», «Faşizme Geçit Yok», «Cahitler ölmez» sloganları kulakları çınlatıyordu. İşçi sınıfının ve gençliğin birliğini sağlıyan marşlar söyliyerek, cenazenin verilmesini beklediler.

Cenaze saat 13,30 da devrimcilere verildi. Morg müdürlüğünden Sirkeci arabalı vapur iskelesine kadar, önde Cahit Şenyüz'ün annesi ve kardeşleri olmak üzere faşizmi ve iktidarı lanetleyen sloganlar söylenerek getirildi. Araba vapuru iskelesinde çok sayıda işçi, memur ve esnafın katılmasıyla kalabalığın giderek arttığı görüldü. Yapılan konuşmalarda faşizm ve siyasal iktidar kınandı, devrimci güçlerin mücadeleye devam edecekleri belirtilerek, Cahit Şenyüz'ün cenazesi memleketi olan Van'a gönderildi.

Avrupa'da

«Baştarafı 8. sayfada»

sını teşvik etmek için saflarımızı sıklaştıralım ve böylece yaratılacak uluslararası ortamda, istilacı özlemler ve savaş kışkırtıcıları ortaya çıkmak fırsatını bulamasınlar.

İnsanlığın amacı ve gururunu savunurken şehit düşen kahramanların fedakarlıklarının semerelerini miras alan bizim kuşağımızın anti - faşist öğrenci mücadelesinin muhteşem geleneğini sürdürmeye çağırıyoruz!»

Dünya Öğrenci Gençliğinin Demokratik Yığın Örgütü:

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ (UÖB)

İkinci Dünya Savaşı'nın en karanlık günlerinde, çeşitli ülkelerde faşizme karşı sürekli ve kararlı bir mücadele veren öğrenci örgütlerinin temsilcileri Londra'da biraraya gelerek, 1942 yılında Uluslararası Öğrenci Konseyi'ni oluşturdular. Öğrencilerin faşizme karşı savaşında birlik ve eşgüdüm sağlamak amacını güden Konsey, Çekoslavakya gençliğinin faşizmin saldırılarına karşı kahramanca direnişinin 2. yıldönümü olan 17 Kasım'ı «**Uluslararası Öğrenci Günü**» ilan etti. 1939 yılının 17 Kasım'ında, Nazi işgali altındaki Çekoslovakya'da anti - faşist öğrenci gösterilerinin yoğunlaşması üzerine tüm yüksek okullar kapatılmış, öğrenciler ve profesörler yığınsal olarak tutuklanmışlardı.

Savaşın sona ermesinden sonra Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin kurulması yolunda ön çalışmaları yapmak üzere, Uluslararası Öğrenci Konseyi'nce bir Hazırlık Komitesi oluşturuldu. Komite ilk toplantısını 1945 «Uluslararası Öğrenci Günü»nde Prag'da yaptı, hazırlık çalışmalarını gözden geçirdi. Daha sonra 1946 Ağustosunda ilk «Uluslararası Öğrenciler Kongresi» toplandı. 39 ülkeden 43 öğrenci örgütü temsilcisinin katıldığı bu Kongre'de, «Uluslararası Öğrenciler Birliği»nin kurulmasına karar verildi. Ayrıca, 17 Kasım 1939 direnişinin, uluslararası öğrenci hareketindeki özel önemi gözönünde tutularak, UÖB'nin merkezinin Prag'da kalması kararlaştırıldı.

UÖB'NİN YAPISI VE ÜYELİK DURUMU

Uluslararası Öğrenciler Birliği'ne üye örgütler, ulusal öğrenci örgütleridir. Tek tek öğrenci örgütleri, o ülkenin ulusal çapta örgütlenmiş birlikleri ya da federasyonları içinde yer almak suretiyle UÖB'ne üye olabilirler. Tek birleşik ulusal öğrenci örgütü bulunmayan ülkelerde ise bir ya da birkaç öğrenci birliği, örgüte üye olabilir. Ülke dışındaki öğrenci birliklerinden ise, o ülkedeki öğrenci örgütlerinin en çoğunu bünyesinde bulunduranlar UÖB'ne üye olabilirler.

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin en yüksek organı Kongre'sidir. Üç yılda bir toplanır. Kongre, Yürütme Kurulu'nu, Sekreterliği ve Mali Komite'yi seçer; örgütün politikasını ve programı saptar, geçmiş dönemin çalışmalarını gözden geçirir ve bütçeyi onaylar.

Yürütme Kurulu; iki kongre arasında en az üç kez toplanır. UÖB'nin Yürütme Kurulu'nda bugün 47 örgüt temsil edilmektedir. **Birliğe üye toplam örgüt sayısı ise 88'dir.**

Sekreterlik; örgütün program ve eylemlerini uygular, Kongre ve Yürütme Kurulu kararlarını hayata geçirir. Sekreterlik, Yürütme Kurulu'na karşı sorumludur. Başkan, Genel Sekreter, Başkan Yardımcıları, Sekreterler ve Saymandan oluşur. Bu görevler için önce öğrenci örgütleri seçilir. Görevi yapacak kişiler ise kendi örgütleri tarafından atanır.

UÖB'NİN AMAÇLARI VE ÇALIŞMALARI

Uluslararası Öğrenciler Birliği, anti - faşist, anti - emperyalist mücadelede, dünya ilerici güçlerinin yanında etkin biçimde yer alan bir örgüttür. **Bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme kavgası veren halklar, UÖB'nin sıcak dayanışmasını daima yanıbaşlarında buluyorlar.** UÖB, dünya öğrenci gençliğinin barışa olan özlemini dile getiriyor. Tüm dünyadaki öğrencileri, anti - faşist, anti - emperyalist savaş temelinde örgütlüyor.

Uluslararası Öğrenciler Birliği, **Amerikan saldırganlarına karşı savaşan Kore halkıyla dayanışma kampanyasını dünya çapında yürüttü. Amerika ile askeri anlaşmalar bağlanmasına karşı direnen Japon öğrencilerine destek verdi. Avrupa'lı öğrencilerin barış için, barış içerisinde yanyana yaşamak için yürüttükleri mücadeleyi destekledi. Yunanistan'da, Portekiz'de, İspanya'da faşizme karşı savaşan öğrencilerin yanında yer aldı. Vietnam'da, Laos'da, Kamboçya'da Amerikan emperyalizmine karşı döğüşen yurtseverleri selamladı. Ortadoğu'da emperyalizme ve siyonizme karşı Arap halklarının ve Filistin'in haklarını savunmak için toplantılar, yürüyüşler düzenledi. Afrika'da Angola, Mozambik ve Gine - Bissau halklarının bağımsızlık mücadelesini destekledi. Güney Afrika ve Zimbabve'de ırk ayrımına karşı mücadele etti, ediyor. Latin - Amerika'da Şili, Peru, Kolombiya, Porto - Riko, Kosta - Rika, Haiti, Venezuella, Panama, Ekvator, Uruguay, Salvodor öğrencilerine maddi ve manevi her türlü yardımda bulundu, bulunuyor.**

AKADEMİK VE DEMOKRATİK HAKLARIN SAVUNULMASI

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin temel amaçlarından biri de öğrencilerin akademik ve demokratik haklarının savunulmasıdır.

Emperyalizm, bağımsızlığına yeni kavuşmuş ülkelerde egemenliğini sürdürebilmek için, yeni sömürgecilik yöntemleriyle o ülkelerin ekonomik ve kültürel gelişimini engellemek ister. Bu nedenle, gerici yerli güçlerin de işbirliği ile genel ve yüksek öğretimi kısıtlar. UÖB, bağımsızlığına yeni kavuşmuş ülkelerde eğitimin geliştirilmesi ve genelleştirilmesi uğrunda mücadele eden öğrencileri daima destekler. Ayrıca seminerler düzenleyerek, okul araç ve gereçleri sağlayarak yeni okul yapımlarına katılarak, kültürel ilişkilerin geliştirilmesine yardım ederek bu amaçların gerçekleştirilmesine katkıda bulunur. Doğrudan sömürge durumunda bulunan ülkelerin eğitim sorunlarına ise özel bir önemle eğilir.

Kapitalist ülkelerde öğrencilerin demokratik bir üniversite ve eğitimde köklü dönüşümler için yürüttüğü mücadele de UÖB'nin önemli eylem alanlarından birini oluşturmaktadır. Yoksul halk çocuklarına yüksek öğrenim olanakları sağlanması eğitimin bilimsel - teknik devrimin yarattığı yeni koşullara ve ekonomik gereksinmelere karşılık verebilecek düzeye çıkarılması, eski geleneksel tutucu üniversitelerde ileriye doğru değişiklikler yapılması istemleri, bugün gelişmiş kapitalist ülkeler öğrencilerinin uğrunda mücadele ettikleri ortak hedefler haline gelmiştir.

Uluslararası Öğrenciler Birliği, bütün bu amaçların gerçekleşmesi uğrunda vargücüyle savaşıyor.

YAŞASIN, ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ.

ULUSAL ÖĞRENCİ BİRLİĞİ (NUS)'UN KONGRESİ YAPILDI

Geçen sayımızda çalışmaları üzerine bilgi verdiğimiz Birleşik Krallık Ulusal Öğrenci Birliği'nin olağan yıl sonu kongresi 5 - 8 Aralık 1975 tarihleri arasında Scorborouh'da yapıldı. Kongre'de, öğrenci burslarının artırılması, öğrencilerin sorunları üzerinde önemle duruldu. Hükümetin ekonomik politikası şiddetle eleştirildi ve eğitim harcamalarının kısılmasına karşı girişilecek eylemler saptandı.

Dünyadaki güncel durumu değerlendiren Kongre, Angola konusunda sunulan karar tasarısını ezici bir çoğunlukla kabul etti ve İngiliz Hükümetine, Angola Halk Cumhuriyetinin tanınması için baskı yapılması kararlaştırıldı.

Kongrenin aldığı en önemli kararlardan biri, yabancı öğrencilerle ilgili olanı idi. İngiltere'de okuyan yabancı öğrencilere karşı sürdürülen anti - demokratik uygulamalar, okul harçları konusundaki eşitsizlik ve İngiliz İçişleri Bakanlığı'nın birçok öğrencinin öğrenimini yarıda bırakmasına yolaçan ve gittikçe yoğunlaşan baskıları protesto edildi. İngiliz öğrencileriyle, İngiltere'de okuyan yabancı öğrenciler arasındaki dayanışmanın gerekliliği vurgulandı. Yabancı öğrencilere karşı girişilen bu hareketlerin, öğrencilerin birliğini bozmaya yönelik olduğu belirtilerek, bu baskılara, anti - demokratik uygulamalara karşı tüm öğrencilerin birlikte yürütecekleri bir eylem programı hazırlandı.

İlerici Yurtsever öğrenciler olarak, İngiltere'de okuyan Türkiye'li Öğrencileri doğrudan ilgilendiren bu kararları sevinçle karşılıyoruz. İngiliz Öğrenci Gençliğinin başarılı demokratik kitle örgütü NUS' un bu kararları titizlikle uygulayacağı inancındayız. NUS' un yeni yöneticilerine çalışmalarında başarılar dileriz.

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No : 33 - 35/11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Yazışma adresi: P.K. 914, Sirkeci - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ İstanbul Dağıtım : FUAT BÜTE / Ankara Dağıtımı : Ankara Dağıtım ★ Dizgi tertip : BAŞARAN Matbaası, Baskı : UFUK Matbaası ★ Son baskı : 14 Şubat